

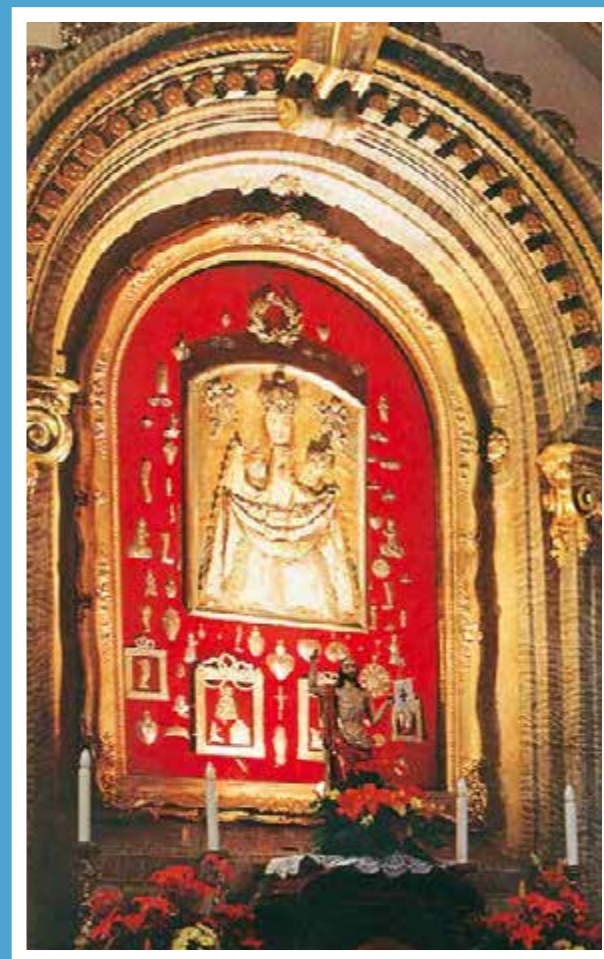

Tengernek Csillaga

Mária korszakának lapja

2015. jan.–febr.
XX/1. szám

Ára: 290,- Ft

Vác, Hétkápolna

Tartalomjegyzék

Boldogságos Szűz Mária!
Lemondásban és szeretetben fölemésződő Istenanya!
Jézus vigasztalásában lankadatlan Édesanyánk!
Krisztus Király megdicsőítésében fáradhatatlan Királynőnk!
A Szentháromság magasztalásában lángoló Istenanya!
Minden dicsőítésre legméltóbb Édesanya!
Minden nemzetéktől boldognak hirdetett Istenanya!
Minden szeretetre legmélóbb Királyó!
Szent Fiaddal, az Isten Bárányával áldozattá lett Édesanya!
Boldog feltámadásban részesült Istenanya!
Mennybe vitt, győzelmes Királynő!
Az Isteni Király Jobbján örökre megdicsőült Királynő!
Az Isteni Király Jobbján uralkodó,
világhatalmú szeplőtelen Názáreti Szűz!
Könyörögj érettünk, kik hozzád menekülünk!
Áraszd ránk az Istentől kapott kegyelmek záporát,
hogy az Istenhitben kitarassunk,
és életünk minden napján az igazság útján járva
végül eljuthassunk az örök boldogságba!
Krisztus, a mi Urunk által. Ámen.

XVI. Benedek pápa utolsó beszédei 6.....	1
A nép végzi a folyamatos szentségimádást	5
Az állandóság értéke	15
Más jelet nem adok	17
„A vadállat száma: 666”	19
A leányfalui lelkigyakorlat negyedik elmélkedése (2014)	19
Az igazságosság	30
Első szombat Szent Miklóssal az Anna réten	31
Részlet a Szeretláng Naplóból (1)	37

Mária-kegyhelyek

Vác, Hétkápolna	41
-----------------------	----

Mária kicsinyei

Hogyan tovább?	43
----------------------	----

Rózsafüzér

Imádságra hívlak benneteket!	47
------------------------------------	----

A Szerkesztőség címe:

1539 Budapest, Postafiók 638.

Internet: www.tengernekcstillaga.hu

E-mail: info@tengernekcstillaga.hu

A lappal kapcsolatos bármilyen észrevétellel,
javaslattal forduljon a lap szerkesztőségéhez!

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor

Készült a Co-Print Kft. nyomdájában,

www.co-print.hu

Felelős vezető: Gebauer Gergő

A hátsó borítón: La B. V. col Bambino (Dolci)

A *Tengernek Csillaga* folyóirat megrendelhető
a Stella Maris Alapítvány postafiók címén, il-
letve e-mailen és megvásárolható a templo-
mokban vagy Budapest V., Ferenciek terén.

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem kül-
dünk vissza.

Kiadja a Stella Maris Alapítvány

A Stella Maris Alapítvány
bankszámlaszáma: K&H Bank
10200885-32621031-00000000

ISSN szám: 1416-8243

XVI. Benedek pápa utolsó beszédei 6.

Az ez év januárjával kezdődött sorozatban Őszentsége, XVI. Benedek pápa 2012. október 17. és 2013. február 27. között, a szerdai általános kihallgatások alkalmából elhangzott tanításait adjuk közre Diós István atya fordításában. Diós atya jóvoltából az elmúlt idők kiemelkedően legnagyobb tanító pápájának teljes beszéd anyagait olvashatjuk ebben a sorozatban. (A Vatikáni Rádió honlapján az előadásoknak csak a kivonataival találkozhattunk, eddig csak abból gazdálkodhattunk – a szerkesztő)

Fogantatott a Szentlélektől

(2013. jan. 02.)

Kedves Testvéreim!

Urunk születése újra világosságot gyűjt abban a sötétségben, amely gyakran eltakarja világunkat és a szívünket, s reményt és örömet hoz. Honnan árad ez a világosság? A betlehemi barlangból, ahol a pásztorok megtalálták „Máriát és Józsefet és a jászolban fekvő kisdedet” (*Lk 2,16*).

Honnan való az Úr Jézus?

134. A Szent Család láttán fölmerül egy másik és mélyebb kérdés: hogyan hozhattott ez a kicsi és gyöngye Gyermekek olyan gyökeres újdonságot a világba, hogy megváltoztatta a történelem folyását? Nincs valami titokzatosság a származásában, ami túlmutat ezen a barlangon? Így újra meg újra fölvetődik a Jézus származására irányuló kérdés; ugyanaz, amit Pontius Pilátus helytartó tett fel a per folyamán: „Honnan való vagy?” (*Jn 19,29*), jóllehet teljesen egyértelmű származásról volt szó.

Mit gondoltak a kortársak Jézus származásáról

135. János evangéliumában, amikor az Úr azt mondja: „Én vagyok a mennyből alászállott élő kenyér”, a zsidók zúgolódással válaszolnak: „Hát nem Jézus ez, a József fia? Akinek atyját és anyját jól ismerjük? Hogyan mondhatja most: »A mennyből szállottam alá«?” (*Jn 6,42*.) És kevéssel később a jeruzsálemiek határozottan tiltakoznak Jézus Messiás volta ellen azzal, hogy jól tudják „honnan való; a Krisztusról pedig, ha majd eljön, senki nem fogja tudni honnan való” (*Jn 7,27*). Maga Jézus megjegyzi, mennyire helytelen a feltételezésük, hogy ismerik az ő származását, s ezzel már jelzi, merre kellene keresni, hogy honnan való: „Én nem magamtól jöttem, hanem aki küldött engem, igazmondó, és ti nem ismeritek őt.” (*Jn 7,28*.) Kétségtelen, Jézus Názáretből való, Betlehemben született, de mit tudnak az ő igazi származásáról?

Mit mondanak az evangéliumok Jézus származásáról?

136. A négy evangéliumban világosan hangzik a válasz a kérdésre, hogy „honnan jön” Jézus: az ő igazi származása az Atyától, Istentől való, teljesen Tőle jön, de egészen másként, mint bármelyik próféta, vagy Istentől küldött ember öléltte. Ez az Isten misztériumból származás, amit „nem ismer senki”, már Máté és Lukács evangéliumának gyermekésgtörténetében benne van, melyeket ebben a karácsonyi időbe olvasunk. Gábor főangyal hirdeti: „A Szentlélek száll tereád, és a Magasságbeli árnyéka borít be téged. Ezért az is, aki születik, szent lesz, és Isten Fiának fogják nevezni.” (Lk 1,35.)

Mit mond a Hitvallás Jézus származásáról?

137. E szavakat ismételjük, valahányszor a Krédót, a Hitvallást imádkozzuk: „et incarnatus est de Spiritu Sancto ex Maria Virgine”, és megtestesült a Szentlélek erejéből, Szűz Máriától”. E szavaknál térdet hajtunk, mert a függöny, amely elrejtette Istent, megnyílt, és a megközelíthetetlen és kifürkészhetetlen titok megérint minket: Isten *Emmanuel*-lé, „Velünk az Isten”-né lett.

Hogyan beszélnek a zeneszerzők Jézus származásáról?

138. Amikor a szent zene nagy mestereinek miséit hallgatjuk, gondolok például Mozart Koronázási miséjére, észrevesszük, hogy a szerzők zeneileg elidőznek ennél a mondatnál, mintha próbálnák kifejezni a zene egyetemes nyelvén azt, ami szavakkal kimondhatatlan: Isten nagy misztériumát, a megtestesülést, azt, hogy Isten emberré lesz.

A megtestesülés négy szereplője

139. Ha figyelmesen szemléljük a mondatot, hogy „fogantatott a Szentlélektől, született Szűz Máriától”, észrevesszük, hogy négy cselekvő alanya van. Kifejezetten megnevezi a Szentlelket és Máriát, de kimondatlanul itt van „Ő”, azaz a Fiú, aki testté lett a Szűz méhében. A Nicea-Konstantinápolyi Hitvallásban Jézust többféleképpen szólítjuk meg: „Úr... Krisztus... Isten egyszülött Fia... Isten az Istentől... Világosság a Viágosságtól...valóságos Isten a valóságos Istentől... az Atyával egylényegű”. Láthatjuk, hogy „Ő” valaki másra mutat, az Atyára. E mondat első számú alanya tehát az Atya, aki a Fiúval és a Szentlélekkel együtt az egyetlen Isten.

Mária szerepe a megtestesülésben

140. A Krédó ezen állítása nem Isten örök létéről szól, hanem egy olyan cselekményről, amelyben részt vesz mind a három isteni Személy, és „Szűz Máriából”

valósul meg. Mária nélkül Isten belépése a történelembe nem érte volna el a maga célját, és nem kapta volna meg azt a helyet, amely Hitvallásunkban központi jelentőségű: Isten Velünk lévő Isten. Így Mária elválaszthatatlanul hozzátartozik a történelembe belépő Istenbe vetett hitünkhöz. Mária teljesen átadja egész személyiségét, „elfogadja”, hogy Isten lakóhelyévé legyen.

Isten jelen van a történelemben

141. Útunkon és hívő életünkben olykor észrevesszük, mennyire szegényesek és alkalmatlanok vagyunk arra, hogy tanúságot tegyünk a világnak. De Isten épp egy alázatos leányt választott ki, egy ismeretlen faluban, a Római Birodalom egyik legtávolabbi tartományában. Mindig, még a legnagyobb nehézségek közepe is biznunk kell Istentben, meg kell újítanunk a hitünket, hogy Ő jelen van és tevékenykedik a mi történelmünkben is, éppen úgy, mint Máriáéban. Istennél semmi sem lehetetlen! Ővele mindig biztonságos területen járunk, és életünk nyitott a biztosan remélt jövő felé.

A megtestesülés és a teremtő Lélek

142. Amikor a Kérdóban megvalljuk, hogy „megtestesült a Szentlélek erejéből, Szűz Máriától”, azt állítjuk, hogy a Szentlélek, a Magasságbeli Isten ereje titokzatos módon hozta létre Szűz Máriában Isten Fiának fogantatását. Lukács evangélista idézi Gábor főangyal szavait: „A Szentlélek száll tereád és a Magasságbeli ereje borít be téged árnyékával” (1,35). Ebben két világos utalást látunk: az első a teremtés pillanatára utalás.

A megtestesülés az új teremtés kezdete

143. A Teremtés könyve elején olvassuk, hogy „Isten Lelke lebegett a vizek fölött” (1,2); a teremtő Lélek ez, aki életet adott mindennek, az embernek is. Ami Máriában történt ugyanazon Szentlélek tevékenysége által, új teremtés: Isten, aki a semmiből létre hívta a dolgokat, a megtestesüléssel az emberiség új kezdetének adott életet. Az egyházatyák sokszor beszélnek Krisztusról mint az új Ádámról, azért, hogy hangsúlyozzák azt az új teremtést, amely Isten Fiának Szűz Mária méhében történt fogantatásával kezdődött. Ez pedig arra készit, hogy elgondolkozzunk azon, hogy a hit bennünk is olyan erős újdonságot hoz létre, ami újjászületést jelent. A keresztény élet kezdetén ugyanis a keresztség szentsége áll, amelyben Isten fiaiként újjászületünk, mert abban a fiúi kapcsolatban részesít, amely Jézus és az Atya között áll fenn. És szeretném megjegyezni, hogy bennünket *megkereszteltek*, azaz „megkereszteltetünk”, és ez szenvedő igealak, mivel senki nem képes arra, hogy magától Isten fiává legyen; az istengyermekség ajándék, amelyet ingyen adtak nekünk.

Az istengyermekség újdonsága

144. Szent Pál Rómaiakhoz írt levelének egy fontos helyén hivatkozik a keresztények ezen fogadott fiúságára, ahol ezt írja: „Akiket Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai. Nem a szolgaság lelkét kaptátok ugyanis, hogy ismét félelemben éljete, hanem a fogadott fiúság Lelkét nyertétek el, általa kiáltjuk: »Abba, Atya!« A Lélek maga tesz tanúságot lelkünkben, hogy Isten gyermekei vagyunk” (8,14–16), nem pedig rabszolgák.

145. Csak akkor, ha kitárulunk Isten tevékenysége előtt, mint Mária, csak akkor, ha rábizzuk életünket az Úrra, mint barátunkra, akiben feltétlenül megbízunk, változik meg minden: életünk új értelmet és új arcot nyer: egy olyan Atya gyermekének arcát, aki szeret bennünket és soha nem hagy magunkra.

Szűz Mária Isten lakóhelye

146. Két világos utalást említettünk: az első a teremtés pillanatára utalt, a vizek fölött lebegő Lélekre, a teremtő Lélekre. De van az Angyali Üdvözlésben egy másik mozzanat is. Az Angyal azt mondja Máriának: „A Magasságbeli ereje borít be árnyékával.” Ez a szent felhőre utal, amely a kivonulás és a pusztai vándorlás idején ott volt a találkozás sátra fölött, a szövetség szekrénye fölött, amelyet Izrael népe magával vitt, és Isten jelenlétének a jele volt (Kiv 40,34–40). Mária tehát az új szent sátor, a szövetség új szekrénye: a főangyal szavaira mondott igen-jével Isten új lakóhelyet kapott ebben a világban; Ő, akit az egész világ be nem fogadhat, szállást vett egy szűz méhében.

Jézus származása misztérium

147. Térjünk csak vissza a kérdéshez, ahonnan elindultunk, a Jézus származására irányuló kérdéshez, amelyet Pilátus foglal össze: „Honnan való vagy?” Az evangéliumok kezdetéről való elmélkedésünkből világosan megmutatkozik Jézus igazi származása: Ő, az Atya egyszülött Fia, Istentől való. Itt állunk a nagy és megindító misztérium előtt, amelyet most a karácsonyi időben ünnepelek: Isten Fia a Szentlélek erejéből megtestesült Szűz Mária méhében. Újra meg újra felhangzó üzenet ez, amely örömet és reményt hoz a szívünkbe, mert minden alkalommal megajándékoz a bizonyossággal, hogy még ha gyakran gyengének, szegénynek, alkalmatlannak érezzük is magunkat a nehézségek és a világ rosszasága láttán, Isten hatalmas tevékenykedik és csodákat művel éppen a gyengeségben. Az ő kegyelme a mi erősségünk (vö. 2Kor 12,9–10).

A nép végzi a folyamatos szentségimádást

Ez az összeállítás a Mária Rádióban 2014. augusztus 18-án elhangzott riport begépetelt változata, melyben a Váci Szent Anna Piarista templomban, szeptember 7-én elindult folyamatos szentségimádás igényéről, megszervezéséről esik szó, az illetékesek megszólaltatásával. Bajzát Ferenc atya készítette az interjút. (a szerkesztő)

– Szeretettel köszöntöm a Mária Rádió hallgatóit ezen a különleges találkozón, ahol két atya, egy szinkrontolmács, szeretné elmondani azt, amit nem lehet tolmácsolni. Az Isten szeretetét, az Isten végtelen jóságát. A nevét, atya, ha mondaná.

– Justo Antonio Lofeudo. vagyok, egy francia közösséghez tartozom, Legszentebb Eucharisztia Misszionáriusai renchez. Franciaországban van ennek a rendnek a központja. A örökimádásnak szenteltük az életünket. Én elsősorban Spanyolországban és Olaszországban tevékenykedek, de más európai országokban is.

– Van egy másik vendégünk is Justoatyán és a tolmácson kívül.

– Bocsa József piarista atya vagyok Vácról, a váci Szent Anna piarista templomnak a templomigazgatója.

– Bocsa atya hogyan ismerkedett meg Justo atyával?

– A mi templomunkban már több mint 10 éve folyik szombatonként Szentségimádás. Belekapcsolódunk az országos Szentségimádásba is: minden hónap harmadik péntekén van nálunk 24 órás Szentségimádás. Ebből nőtt ki az az igény, hogy jó lenne, hogyha nemcsak szombatonként lenne Szentségimádás, és havonta még egy alkalommal, hanem folyamatosan. Így került most kialakításra egy szentségimádási kápolna templomunkban, és amikor hallottam, hogy az atya rendje létezik, akkor a múlt évben felvettem vele a kapcsolatot és meghívtam, hogy segítsen nekünk ezt a kápolnát örökimádási kápolnává alakítani, megtölteni imádkozókkal. Segítsen nekünk, mert nagyobb tapasztalatai vannak ebben.

– Szeretném önt is megkérdezni, hogy került bele ebbe a csapatba? Csak úgy megkérték, mint hivatásos tolmácsot?

– Nem, én Vácon lakom, és a férjemmel és a kisfiammal gyakran járunk szentmisére a piarista templomba. Az atya tudott rólunk, ismert minket és így hívott meg, hogy segítsek.

– Akkor kezdjük a beszélgetést azzal, hogy Justo atya mondja el, hogy hogyan ismerkedett meg ezzel a gondolattal, egyáltalán hogyan épült fel az örökimádó, szentségimádó világ?

– Az örökimádás azt jelenti, hogy folyamatosan imádjuk az Urat egy kápolnában, vagy egy templomban, ami 24 órában nyitva van, minden nap. Mert a legméltóságosabb Oltáriszentség ki van helyezve éjjel és nappal. Ez Istennek

az ajándéka. Azt is szoktam mondani, hogy **ez Isten terve, nem egy emberi terv.** A pápák is támogatják, az Egyház Tanítóhivatala, különböző dokumentumokat adtak ki a pápák, különösen Szent II. János Pál pápa és XVI. Benedek pápa. És el kell mondanom, hogy **az egész világon létezik örökimádás, már háromezer kápolna van** a világon, és ebből 1300 található az Egyesült Államokban, mert az Egyesült Államokban indult el ez a kezdeményezés a II. Vatikáni Zsinat után, körülbelül 50 éve. Magyarországon ez lesz az első ilyen kápolna. De nagyon világosan ki kell azt mondanom, hogy ez egy nagyon különleges módon megvalósított örökimádás lesz, mert **nem szerzetesek fogják imádni az Oltáriszentségben köztünk lévő Istent, hanem laikusok.**

– *Józsai atya mondja el, hogy hogyan képzelel el a jövőt Vácott, a Szentségimádást?*

– Először csak úgy gondoltuk, hogy napközben lesz majd nyitva a templom, illetve ez a szentségimádási kápolna. Már nyitva is van, hiszen három héttel ezelőtt, Úrnapijának az előestéjén felszentelte Dr. Beer Miklós megyés püspök atya, és már most is napközben állandóan nyitva van. De csak akkor lehet éjszaka is nyitva tartani, ha vannak olyan emberek, akik mindig ott vannak és imádják a szentségi Jézust.

– *Hogyan fogadta az Egyház, Beer Miklós püspök atya, a többi pap, a piarista atyák ezt a gyönyörű kezdeményezést?*

– Beer Miklós püspök atyának szívügye a szentségimádás, és láttam, hogy örül neki Varga Lajos segédpüspök úr is. Őt már többször is láttam be-betérni a kápolnába. A piarista atyák közül többen is komolyan veszik a szentségimádást Váccon. De nem biztos, hogy mindenki látja még egy ilyen örökimádási kápolnának a jelentőségét. Azt gondolom, egy kis úttörő munkát is kell végeznünk.

– *Világszerte hogyan fogadták ezt a gyönyörű gondolatot?*

– Nagyon nagy örömmel fogadták, mert **az emberek válaszolnak erre a meghívásra. Nagyon sok különleges dolog történik általa, mert sok olyan ember, akik távol voltak Istentől, a vallástól vagy egyenesen ateisták voltak, hirtelen érezni kezdik azt a hívást, hogy ott legyenek az Oltáriszentség előtt.**

– *Atya tud-e erre példát mondani? Mert elméletileg ez jó, de a valóságban hogyan történik ez?*

– Tanúságtételeket tudok megosztani. Például Amigo bíboros, aki sevillai nyugalmazott érsek, elmondta, hogy az ő orvosa, aki ateista volt, kíváncsi volt, hogy mi történt ebben az örökimádó kápolnában, mert hallotta, hogy csendben voltak ott az emberek éjjel és nappal. Semmit sem kaptak ezért az emberek, akkor miért mentek oda? Ezért volt kíváncsi. És azt mondta a bíborosnak, hogy egyszer ő is elment, és attól a naptól kezdve minden nap fél órával korábban kelt fel azért,

hogy ott töltsön egy időt ebbe a kápolnába, és mielőtt a kórházba indult, fél órát eltöltött az Oltáriszentség előtt.

– *És Józsai atya mit tapasztal Vácott? Van-e változás? Egyáltalán hogyan fogadják az emberek ezt az örömhírt?*

– Nagyon sokan meghallották már Isten hívó szavát, amit Justo atya közvetít. Szentmiséken prédikált eddig az atya az előző vasárnapon, és elmentünk együttesen egy-két közösségbe, itt Váccon. Már most is számomra a vártnál többen vannak a jelentkezők, pedig igazán még csak másfél hete dolgozunk ezen. Már körülbelül 80 jelentkező van. Minimálisan 168 ember kellene hozzá, hiszen a hét 168 órából áll, és ehhez kell legalább óránként egy jelentkező. De biztosabb alapokon fog állni az örökimádás, ha többen is vállalnak egy-egy órát.

– *Ennyit Vácra. Atya, járt már másutt is Magyarországon?*

– Másodszor vagyok itt Magyarországon. Amikor először jöttem, akkor az nagyon rövid látogatás volt, csak egy napot töltöttem el Budapesten.

– *Miért Magyarországot, és miért Budapestet választotta ki az atya?*

– Nem én választottam, el kell mondanom, hanem az Úr választotta. Valóban megtapasztaltam, hogy engem az Úr hív, és a Szűzanya, ők vannak előttem és mögöttem is. El kell mondanom, hogy **önmagam, a misszióm és a papságomat a Szűzanyának ajánlottam föl. Ő volt, és most is ő a legelső imádó, aki imádják az ő Fiát. Ugyanúgy imádkoz a földön, mint a mennyben, szünet nélkül.**

– *És Bocsa atya, mit tapasztal Vácott? Az embereknek a szeretete, az imádsága mozdul? Hiszen ez a kezdeményezés, úgy gondoljuk, hogy az egész várost meg fogja mozgatni.*

– Már most is látszik, hogy sokan bejönnek a kápolnába, de azt gondolom, hogy elsősorban egy hitbéli lépésről van szó. Ha megtesszük ezt a lépést – az atya tapasztalataira hivatkozva, az ő szavainak hitelt adva –, akkor azt mondja, hogy nagyon nagy változásokat hoz ez annak a városnak, helységnek, sőt országnak az életében, ahol elindul az örökimádás.

– *Akkor kezdjük az elejéről. Justo Atya mikor gondolt arra, mikor kapta a meghívást arra, hogy az Oltáriszentség örökös imádságának az apostola legyen?*

– Az első meghívás nekem a papságra szólt, mert vegyész-mérnök voltam előtte, különböző multinacionális nagyvállalatoknak dolgoztam, és az ENSZ-nek is, és miután megtértem, azután a papságot választottam. És rögtön jött a meghívás az örökimádásra is különösen, nagyon konkrétan.

– *Egy álomban? Egy imádságban? Egy prédikációban? Milyen formában?*

– Az örökimádásra úgy kaptam a meghívást, hogy találkoztam az örökimádás rendjének az alapítójával, Martin Lucia atyával, aki eljött Argentínába. Akkor én Buenos Aires-ben voltam, és három rádióműsort vezettem, és megkértek,

hogy fogadjam ezt az atyát, aki az örökimádásnak szentelt rend alapítója volt. Megismerkedtem, interjúút készítettem vele, és nagyon lelkes lettem, amikor meghallottam, hogy miről beszél. Személyesen éreztem, hogy nekem is részt kell ebbe vennem, hogy odaszánjam az életemet az örökimádásra. És ezt megtettem. A műsört elkészítettem, és ennek az eredménye az lett, hogy három örökimádó kápolna nyílt meg Buenos Aires-ben. Aztán úgy folytatódik a történet, hogy domonkosoknál tanultam filozófiát, teológiát. Akkor már kapcsolatban voltam Martin Lucia atyával. Aztán pappá szenteltek. Egy olyan püspök szentelt pappá, akit II. János Pál pápa szentelt püspökké. Ez a püspök már nem él, két éve meghalt, de megkérte II. János Pál pápát, hogy hadd legyen ő az örökimádás püspöke. És Szent II. János Pál pápa áldását adta rá, és bátorította őt erre.

– *Egy piarista szerzetes hogyan gondolja azt, hogy a tanítás mellett, a nevelés mellett, a gyerekek világának építése mellett ezt az eszközt is felhasználja? Vagy ez több mint eszköz a kereszténység erősödésére?*

– A mi rendünkben van egy hagyománya a folyamatos szentségimádásnak. Rendalapítónk, Kalazanci Szent József számára fontos volt a szentségimádás, és ezt rendjében és iskolájában úgy valósította meg, hogy mialatt az iskolában folyt a tanítás, az alatt egy piarista atya gyerekek egymást váltó csoportjával szüntelenül az Oltáriszentség előtt imádkozott. Egyrészt a gyerekek tanulták az imádkozást, hogy életünkben a legfontosabb Isten imádása, másrészt a többiekért is imádkoztak, a tanításnak a sikeréért.

– *És ön, mint tolmács, mit érez, mi van e mögött a kultusz, emögötta szép forma mögött? Mit talált az örökimádó kápolnában? Magát Jézust, vagy egy hangulatot, lelkületet?*

– Én 15 évesen tapasztaltam meg Isten szeretetét személyesen, és azóta az imaéletemben nagyon fontos az, hogy találkozzak vele az Oltáriszentségben. Az Oltáriszentségben különösen érzem az ő jelenlétét. Egy nagyon nagy békét érzek, nyugalmat és azt, hogy Ő is megérint, és át tud alakítani, letehetem előtte a gondjaimat.

– *Tehát Justo atya elkezdte a munkáját előbb otthon, Argentínában, és aztán elindult a világba. Miért érezte azt, hogy ezt a mozgalmat, ezt a lelkületet az egész világnak kell továbbadnia?*

– Rómában szenteltek fel, és nem mentem utána vissza Argentínába. Először Mexikóba küldtek, ott is nyitottunk örökimádó kápolnákat. Azután Spanyolországba küldtek. Akkor még nem volt ott ilyen kápolna, most már 34 örökimádó kápolna van Spanyolországban. És Olaszországot is rám bízta, de azt mondanám, hogy **ez a Szentléleknek a működése: a semmiből hozta létre ezeket a kápolnákat.** Én mindig is imádkoztam azért, hogy minél több ilyen kápolna

létesüljön. Az első kápolna, amit megnyitottunk Spanyolországban, úgy jött létre, hogy találkoztam egy spanyol pappal egy papi lelkigyakorlaton Medjugorje-ban. A Szűzanya rendezte úgy, hogy a legutolsó napon a keresztutat jártuk a Krizevac hegyén, és az az atya, aki vezette, azt mondta, Uram, add meg a papoknak azt, amit a szívükben hordoznak. És az én szívemben az volt, hogy Európában is legyen egy misszió. Néhány perccel később egy bárban oltottuk szomjunkat, egy kis vizet ittunk, mert nagyon meleg volt. Egy spanyol atya is odajött, megkínáltam őt is vízzel, beszélgettünk, ismerkedtünk: melyik közösségből származol, melyik egyházmegyéből, stb. Ahogy beszélgettünk egymás között, elmondtam neki, hogy én egy olyan közösséghez tartozom, aminek a feladata, missziója az örökimádás. Ő nagyon csodálkozott, és azt mondta, hogy már hét éve gondolkozik ezen, és nem tudta, hogy induljon el. Azt mondtam, hogy itt vagyok. Elmondtam, hogy ez a vágy volt a szívemben, amikor a keresztutat jártuk, ez volt az én imám, én is ezt kértem.

– *És Józsi atya, hány évben keresztül imádkozott azért, hogy Vácot, és Magyarországon megvalósuljon ez a gyönyörű liturgia, élet?*

– 1999-ben helyeztek Vácra házfőnöknek, templomigazgatónak, novíciusmagiszternek. Utána két évvel sikerült elindítani a Szentségimádásokat szombatonként a Piarista Templomban. Ebből nőtt ki az igény, hogy legyen más napokon is, ne csak szombaton. A külön kápolnában való szentségimádás gondolata öt évvel ezelőtt vetődött fel. Öt évbe telt, mire végül sikerült megszerezni az engedélyeket, támogatásokat, az összeget, ami ehhez szükséges és elindulhatott most a kivitelezés ebben az évben, és gyorsan el is készült a kápolna.

– *Akkor most megkérdezzük az atyát az elméletről, a teológiáról. **Mi a Szentségimádásnak a teológiai alapja?***

– A teológiai alapja az Úr jelenléte a legméltóságosabb Oltáriszentségben. Mert **az Eukarisztiát azért kaptuk, hogy a szentmisében ünnepeljük, a szentmise áldozatában, de azért is, hogy szemléljük. Mert Ő egy állandóan velünk levő jelenlét.** Jézus azt mondja, hogy „ha valaki bennem marad és én őbenne, az sok gyümölcsöt terem.” És azt is mondja, hogy nélkülem semmit sem tehetek. Ez János evangéliumának 15. fejezetében található. Úgy lehet kifejezni, hogy az Oltáriszentség olyan, mint a szőlő és annak az ágai. **Krisztus az Oltáriszentségben jelen van, és minket táplál az Oltáriszentség imádása alatt.** Tudjuk, hogy minden misszióknak is a kiindulópontja a Szentségimádás. **Az Istennel való kapcsolatunknak két oldala van: az egyik, amikor az Úr magához hív minket, gyertek hozzám, és azután küld minket: menjetek a világba.** Tudom, hogy Magyarországon is ismertek a Szeretet Misszionáriusai, Mexikóban együtt voltam velük. Tudom, hogy az ő erejük a misszióra az Oltáriszentségből táplálkozik.

– *Annál is inkább, mivel náluk kötelező minden héten egy teljes Szentségimádó nap. Úgy történt ez annak idején, hogy Teréz anya bizony aggodalmaskodott látván azt, hogy sok fiatal nem marad meg a közösségben. Feltette a kérdést: mi lehet az oka, megkérdezte, hogy hányszor van Szentségimádás? Azt mondták, hogy csak egyszer. És az ő válasza, hogy ezentúl minden nap legyen Szentségimádás, és hetente egy teljes nap, a csütörtök legyen a Szentségimádás napja. Atya, a világot járva, talált más közösséget, amelynek különösképpen ez a küldetése, a Szentségimádás?*

– Az Egyesült Államokban vannak különböző közösségek, de ugyanannak a közösségnek a különböző ágai. És vannak Latin-Amerikában is, de nagyon kevés az ilyen közösségek száma.

– *Olyan döbbenetes ez, hogy pontosan a lényeg, az Egyháznak a központja, az Oltáriszentség annyira nem ismert az emberek előtt. Egy piarista tanár hogyan tanítja a gyerekeket, a tanítványokat az Oltáriszentség tiszteletére, Jézus szeretetére?*

– Én éppen már nem tanítok, mert most a templomigazgató vagyok, de mi is szoktunk a számukra Szentségimádásokat rendezni, vagy például a bűnbánati liturgiákon kiteszük az Oltáriszentséget, és próbáljuk őket erre szoktatni, mert a nevelésben nagyon fontos szerepe van a szoktatásnak.

– *Tehát az atya idejött Magyarországra, és szeretné megmutatni a magyaroknak, hogy mennyire fontos a Szentségimádás. Milyen tervei vannak atyának?*

– Újra el kell mondanom, hogy **a szentségimádás elterjesztése Isten terve, nem az enyém, én csak egy szegény eszköze vagyok.** Amiért imádkozom, az az, hogy ne legyen akadály a ő tervének. És amit érzek, hogy **Magyarország számára van egy terve Istennek,** mert amikor József atyával Ausztriában találkoztam, még egy napig se voltunk együtt, de éreztem, hogy ott nem véget ért, hanem elkezdődött valami. Valami érdekes, fontos dolog, ezt éreztem.

– *Bár a tervet az Úr Isten adja, ő adja a gondolatot a Szentlélek Úristen segítségével, de az atya hogy képzelet el Magyarországot szentségimádó világát?*

– Nagyon sok kápolna van már kialakulóban, de mindegyiket egy kicsit félretettem, hogy elsőbbséget adjak Magyarországnak.

– *Köszönjük, de mi az oka ennek?*

– Mert valóban érzem ezt a hívást, és nagyon lelkes voltam, mielőtt idejöttem volna. **Ausztria volt először a listán úgymond, de én Magyarországot tettem előre. Így az utolsó pillanatban változott meg a terv, mert a szívemben érzem ezt a hívást.**

– *Ez annyit jelent, hogy Magyarország elindul egy olyan úton, amelyen vezet a Szűzanya. És az Oltáriszentség égése alatt, a világon sok mindent fog tenni. Hogy gondolja az atya, ez az egész kezdeményezés hogyan fog elterjedni Magyarországon?*

– **Mindig egy kápolnával kezdjük, egy helyen. A megváltás terve Názáretben kezdődött, és Vác lehet itt Názáret Magyarországon. Vácra ki fognak sugározni ezek a kegyelmek.** Ezek nagyon felsőbbrendű, természetfeletti okok. Más papok is, más hívők is fogják látni ennek a gyümölcseit, és ők is szeretnék majd megvalósítani a saját plébániájukon.

– *Nem ijedt meg Józsi atya, ennek a gondolatnak nyomán, mondván, hogy jaj, de hát Vác, ez a piarista kápolna, mi lennének a központ, és nekünk kellene továbbadni ezt az üzenetet?*

– Azt gondolom, hogy **Istennek meg van a terve minden hellyel, közösséggel,** igazán nem is gondoltam bele ebbe először, hogy ennek ekkora jelentősége lehet, de azt gondolom, hogy **a kegyelem megtalálja a maga útjait, a maga csatornáit, hogy elérjen az emberekhez.**

– *Nagyon rövid volt ez a válasz, de azt hiszem, hogy így kell mindenhez hozzáállni, hagyni, hogy az Úr Isten dolgozzon, és mi eszköze legyünk az Ő szeretetének. Atya, hova fog menni tovább Magyarországról? Merre vezet az útja?*

– Először Ausztriába, és onnan utána vissza Spanyolországba.

– *Talán Spanyolország lenne Európa központja ilyen értelemben, vagy pedig Ausztria és Magyarország?*

– Nem neveznék meg központot, **minden országban vannak központok,** talán azt lehetne mondani, de **az örökimádást ki kell terjeszteni egész Európára, hogyha meg akarjuk menteni Európát.** Mert **ha mi kijelentjük az örökimádás által, hogy Jézus a Király, ő a királyok Királya, akkor ő át is veszi majd a királyságát.**

– *Józsi atya, hogyan akarja ezt majd elindítani, ha lehet hivatalosan Magyarországon?*

– A püspök atyákhoz vittem el először a Justo atyát, a váci megyés püspök úrnak mutattam be és a Varga segédpüspök úrnak. Azt gondolom, hogy ők itt a hivatalos képviselői az Egyháznak, és azt gondolom, hogy ez biztosíték arra, hogy itt valami olyasmi történik, ami az Egyháznak a legfontosabb feladatai közé tartozik.

– *Ez az első lépés, tehát ne csak tudjon róla a püspök, hanem legyen ő is jelen, hiszen ő képviseli az Egyházat. Mi lesz a következő lépés? A diákok között terjeszti el Józsi atya, vagy esetleg a váci híveknek mondja el ezt a nagy értékű kezdeményezést?*

– Először talán az idősebbek jönnek, lehet, hogy fogékonyabbak ezekre, mert az élet már jobban megpróbálta őket és érzik, hogy ki vannak szolgáltatva a gonoszság erőinek is és talán bizonyos szempontokból már a poklot is megtapasztalták, a földi poklot. Tehát ők lehet, hogy jobban érzik, már min a fiatalok, hogy merre is kell igazán menni, mik is az igazán fontos dolgok az életben. És azt gondolom,

hogy el fog ez jutni a fiatalokhoz is. Egy piarista atya közreműködésével jött létre az örökimádási templom itt Budapesten, csak pillanatnyilag nem örökimádási formában működik. Azt gondolom a szándék mellett fontos a megfelelő szervezeti struktúra is, hogy legyenek emberek, akik működtetik a szentségimádást. Azt hiszem lendületet fog adni a régi kezdeményezések újraéledésének, és új szentségimádási kápolnák kialakításának is Magyarországon, ha sikerül jól megszervezni itt Vácon az örökimádást.

– *Justo Atyát szeretném kérdezni, hogy hogy szeretné hogy Magyarországon a fiatalok, vagy az idősek, vagy vegyesen legyen azoknak a száma, részvétele, akik a Szentségimádást végzik?*

– Az örökimádás mindenki számára nyitott, senki sincs belőle kizárva. Itt nem lehet korról beszélni vagy bármilyen más különbségekről. Különböző korú emberek, fiatalok és idősek, körülbelül 40-50 éves lesz az átlagéletkor, úgy gondolom. De reméljük, hogy lesznek fiatalok és gyerekek is.

– *És ha megjelenik egy ateista, egy közömbös ember? Mit lehet neki elmondani?*

– Megint csak nem én vagyok, hanem az Úr, aki beszél hozzám. **Az összes örökimádó kápolnában megtapasztaljuk ezt, hogy olyan békét találnak ott az emberek, amit sehol, soha máshol nem ismertek és nem találtak meg.**

– *Tehát ezzel kezdődik, a békével. Bemegy egy ateista, egy közömbös ember, és ott egy nagy békét tapasztal.*

– Igen, különösen békét. **Ez egy szinte tapintható béke, és mindenki ezt tapasztalja.** Emlékszem egy hölgyre Olaszországban, egy bejegyzést hagyott a templomban, azt mondta: Már 10 éve nem tettem be a lábamat katolikus templomba, és előtte is mindig csak kulturális szempontból látogattam a templomokat. És még most sem tudom, hogy miért vagyok itt, de hiszek ebben a békében, amit itt megtapasztaltam, és szükségem van erre a békére.

– *Tehát az első lépés a béke.*

– Igen.

– *Ezután mi következik?*

– **Megtapasztalják, hogy ez nem egy természetes eredetű béke, hanem valaki ott van, egy jelenlét, amit megtapasztalnak, és aztán elkezdik imádni ezt a személyt.**

– *Mit jelent az, hogy imádni?*

– **Nagyon sok mindent jelenthet. Az első, hogy felismerjük, hogy mi teremtények vagyunk, Ő pedig Isten, hogy Ő a mi Megváltónk, és mi teremtények vagyunk, akiknek az a feladata, hogy Őt szolgáljuk.** Benedek pápa azt mondta, hogy az imádás szónak két eredete van: az egyik a görög proskynesis, a másik pedig a latin adoratio. **A proskynesis azt jelenti: leborulni, meghajolni**

Isten nagysága előtt. Az adoratio, az imádás, az, hogy a szánkkal, a szívünkkel kifejezzük a szeretetünket. Ha ezt a kettőt összekapcsoljuk, akkor azt mondhatjuk, hogy arra kaptunk meghívást, hogy szeressünk. És a Szentségimádás alatt az Úr átölel minket.

– *Még azt kérdezném, azt szeretném, ha az atya arról beszélne, hogy saját maga hogyan végez adorációt?*

– Több módon is imádom az Urat. Mindig csendben, de a legtöbb időt arra szánom, hogy hálát adok. Máskor dicsőítem őt, spontán módon áldom őt, vagy a Szentírás segítségével. És van egy másik dimenzió, az engesztelés. Hogy engeszteljem az Oltáriszentségben jelen lévő Istent. Emlékezzünk arra, hogy a fatimai első jelenés alkalmával az angyal azt mondja a gyermekeknek, hogy engeszteljenek az Oltáriszentség előtt, de ugyanakkor járjanak közbe azokért a szegény bűnösökért is, akik a kárhozat útján járnak! És amikor engesztelünk, akkor nemcsak jóvátesszük a bűnöket, vagy engesztelünk az Isten ellen elkövetett bűnökért, hanem közbe is kell járnunk a bűnök elkövetőiért, a bűnösökért, hogy megtérjenek. Mert abban mutatkozik meg Isten dicsősége, hogy az ember megváltott lesz.

– *Bocsa atyát is meg akarom kérdezni erről, te hogyan szoktál Szentségimádást végezni?*

– Hadd mondjam még, látom most, hogy Justo atya hogyan végzi a Szentségimádást. Ez inspiráció számomra is. Ő arra hívja meg a híveket, hogy hente egy órát szánjanak szentségimádásra. Viszont látom, hogy öpedig minden nap egy órát ott van az Oltáriszentség előtt. Az én életemben is mindig újratartott olyan elhatározások, hogy komolyabban kell vennem a Szentségimádást. Ez többször is volt már az életemben, és most egy újabb lendületet kaptam az atya példáját is látva, hogy még komolyabban kell nekem is vennem a Szentségimádást a jövőben.

– *Atyaruháján ott van egy szimbólum, az Oltáriszentség egy monstranciában. Mit jelent ez?*

– Ez a mi közösségünknek egy szimbóluma, amit viselünk, a Legszentebb Eucharisztia Misszionáriusai nevű renchez tartozom. A monstrancia, azt fejezi ki, hogy nemcsak próbáljuk terjeszteni, kiterjeszteni az örökimádást, hanem mi magunk is imádjuk az Urat. Még az előző kérdéshez szeretnék hozzátenni valamit. Gyakran a rózsafüzért imádkozom az Oltáriszentség előtt, mindig csendben, de úgy imádkozom, hogy az Úr valódi jelenlétében maradok, mindig tudatában vagyok az ő jelenlétének, hogy ott vagyok előtte. Még egy fontos dolog mindenkinek: azt szeretném mondani, hogy sokan úgy gondolkoznak, hogy ha ott vagyunk az Oltáriszentség előtt, akkor érezni is kell sok mindent. Gyakran történik, hogy ott vagyunk előtte, de nem érzünk semmit, csak szárazságot érzünk lelkileg. Én

biztatni akarok benneteket, hogy ha nem éreztek semmit, akkor is legyetek ott, mert az Úr ott van. A szentségimádás pillanataiban nagy kegyelmeket kaphattok. Mert nem azért kell odamennünk, hogy a saját érzéseinket tápláljuk, vagy saját magunknak tegyünk jót, hanem a hitünk miatt. Egy példát mondok, **nem lehetünk ott a Napon anélkül, hogy meg ne érintene minket a napsugár, és hogy le ne barnulnánk. Ugyanígy nem lehetünk ott az Oltárszentség előtt anélkül, hogy nagy kegyelmeket ne kapnánk. Az örökimádásban rengeteg kegyelmet kapunk, kegyelmet kegyelemre halmozunk.**

– *Tehát az, aki Szentségimádást végez, tulajdonképpen élő monstancia, viszi magával Krisztust, és Krisztus vezeti őt.*

– Igen, teljesen egyetérték.

– *Úgy gondolom, hogy ezzel kell befejeznünk ezt a beszélgetést, és nagyon köszönjük az atyának a szeretetét, hogy eljött Magyarországra, és elmondta nekünk azt, hogy mit jelent az örökimádás. Akik érdeklődni szeretnének, a következő telefonszámon tehetik. 06-30-524-8291. Jelentkezni a szentségimádásra a váci piarista templom honlapján lehet: <http://vacitemplom.piarista.hu/> az Örökimádás menüre kattintva. Itt látszanak azok az órák, ahová még keresünk hetente egy órát vállaló szentségimádót.*

Mit szeretne befejezésül üzeni Justo atya a Mária Rádió hallgatóinak?

Azt szeretném mondani, **ne féljétek, hogy kimondjátok az igent az Úrnak, válaszoljatok az ő hívására! Tapasztalni fogjátok majd a jó hatásait, elsősorban számotokra, de mások számára is.** Képzeljétek el egy helyet, ahol az Urat imádják folyamatosan, éjjel és nappal, és egy kápolnát, ami mindig nyitva van.

– *Hadd mondjam befejezésként az én élményeimet, mert nagyon nagy élmény volt számomra Brüsszelben. Az egyik utcában él egy magyar ember, egy autószerelő a feleségével. A szemközti utcafront egyik pincéjét, alagsori helyiségét megvásárolta, átalakította Szentségimádó helyé. A papok, az atyák Brüsszelben megdöbbentek, mi értelme van? Most már tudja Brüsszel azt is, a belga Egyház azt, hogy mit jelent egy olyan hely, ahol éjjel-nappal lehet imádni az Oltárszentséget. Magam is jártam ott, és úgy éreztem, hogy Brüsszelt nem a hivatala és nem a gyönyörű zászlói, hanem a Szentségimádása, Jézus szeretete tartja meg.*

Hálásan köszönjük az atyának a jelenlétét, a tolmácsnak szolgálatát, és Bocsa Józsi atyának a buzgóságát. Kívánjuk mindannyian, hogy jusson el mindegyikünk szívéhez ez az üzenet, ez a beszélgetés, és legyen valóban élő folytatása ennek az élő adásnak. Dicséretessék a Jézus Krisztus!- Mindörökké, Ámen!

Az állandóság értéke

A minket körülvevő világban sokminden zajlik, egyes dolgok folyamatosan ismétlődnek, mások állandóan változnak. A minket körülvevő mesterséges világ régen az állandóságra, a fix tájékozódási pontokra épített, melyek mellett egy-egy dolog mindig alakult, változott. A mai világban – a fogyasztói társadalomban – mindig mindenből új és még újabb kell. Állandó nyugtalanság hatja át a társadalmat.

Érdekes volt a nemrég egy beszélgetésben részt vennem, mely a vendéglőkről szólt. Kicsit leegyszerűsítve arról beszélgettünk, hogy miért nem lehet például egy adott vendéglőben egész évben egy adott finomságú lecsót rendelni és fogyasztani. A beszélgetés folyamán kirajzolódott, hogy a régi szakácsoknál ez nem volt gond, azok akár tíz éven át is minden nap ugyanazt meg tudták főzni. Az új szakácsok már a társadalom zaklatott gondolkodásával vannak átítatva, és mindig újítani akarnak – még a lecsóban is. És ezért nem lehet ma már egy adott helyen mindig ugyanazt a lecsót fogyasztani.

Ugyanez a jelenség van például a zöldségesnél is. Régen lehetett tudni, hogy az X. utcai zöldséges a krumplit mindig a Pista bácsitól veszi, ezért az mindig olyan amilyen. Ma már ilyen nincs, olyan a krumpli, amelyet éppen előző nap a nagybanin kapott. Minden mindig változik. De ettől a folyamatos változástól az ember egyre inkább talajtalan lesz. Az ember olyan természettel bír, hogy akkor lesz nyugodt a lelke, ha vannak fix fogódzó pontok. A fogyasztói társadalom zaklatása révén ezeket veszítjük el.

Az Egyház világában is van egy ilyen jelenség. Vannak ugyan bizonyos dolgok, melyek állandóak (ilyenek a hitigazságok, a dogmák), vagy állandónak tekinthetők (a szentmise ezer év alatt szinte nem változott, a gregorián ma is az Egyház liturgikus zenei nyelve). Mások viszont változnak, ilyenek a hívők, akiknek hite, gondolkodásmódja folyamatosan alakul, remélhetőleg pozitívan fejlődik. Az utóbbi évtizedekben ez is megváltozott. Ma már az Egyházban is egyre gyakrabban halljuk, hogy változtatni kell. Megváltoztatták a szentmisét – protestáns mintára körül üljük az oltárt (asztalt). Megváltoztatták a zenét – ma már gregoriánt csak a szerzetesek és egy-egy „fanatikus” énekel, a fiatalok gitáros zenei nyelven ért kizárólag. Ma már egyre többször halljuk, hogy az alap hitigazságok egy részét felül kellene vizsgálni, mert idejét múltnak tűnik. Mindig valami új kell itt is (a világhoz igazodva), mert az előzőből elégünk van, unjuk, az előzőben csatlakoztunk – legalábbis sokan így érzik (néha csak a hangadó, de azok hangja messze hallatszik).

Egy idő után felmerül az emberben a kérdés, hogy miért kell az Egyházon belül a világhoz igazodni? Miért igazodjon az Egyház a világhoz? Meddig igazodjon? Hiszen Jézus azt tanította, hogy ez a világ mindig ki fogja vetni magából az igaz Krisztus-követőket. Ha viszont kivetik a Krisztus-követőket, akkor nincs miért azokhoz igazodni, azokhoz, akik kivetik a Krisztushitben élőket. Vagy ha mégis igazodunk ehhez a zaklatott világhoz, akkor elveszítjük Krisztus-követésünket, egy teljesen laza Krisztus-követés szerű mázzal leöntött, de Krisztustól távolodó hitet élünk. Ha viszont Krisztustól távolodunk, akkor akár akarjuk, akár nem, de a sátánhoz fogunk közeledni. És mindezt úgy tesszük, hogy igyekszünk elhíthetni magunkkal, hogy mi még mindig Krisztushívők vagyunk.

Az ilyen határokat mindig nehéz megtalálni, érzékelni. Nehéz érezni, hogy melyik ponton vált át az ember Krisztushite egy látszat Krisztushitre, mely mögött már a sátánhoz sodródás valósul meg a mélyben. Attól teljesen függetlenül, hogy elhíthetem-e magammal és környezetemmel, hogy én Krisztushívő vagyok. Ma ilyen világot élünk, hogy egyre nehezebb eldönteni, hogy ki az, aki már „csak” vasárnapi keresztény, de olyan szépen beszél, hogy biztosan hisz. Hisz, de miben? Lehet, hogy maga sem tudja?

Az igazi, tiszta Krisztushit a fix, állandó alapokra tud csak épülni, a folyamatos változásokra nem. A megbízható állandósult, már unalmasnak tűnő alapok adhatnak csak biztos hitet. Ezt a mai fogyasztói társadalom embere nem akarja, vagy nem tudja megérteni. Ez is egyfajta sátáni kísértés. A mai zaklatott világban mint ha egyre kevesebb idő lenne a higgadt, biztos hit alapjaihoz igazodó hitgyakorlatra. Aki ezzel foglalkozik, azt meg is szólják, hogy maradi. Igen, maradi, mert marad az igaz hitben. De a mennyek országára csak azok pályázhatnak reálsan, akik maradnak a hitben. A liberális lazulás mindig csak a sátánnak kedvezett, a hit növekedését soha nem hozta – maximum látványosság szintjén, egy rövid ideig, mint egy felfújott lufi.

Igyekezzünk a stabil alapokhoz ragaszkodni! A „maradi” titulust nem feltétlenül szégyen vállalunk. Hiszen a kik maradnak, azoké a boldog jövő – legalábbis az Istenhitben.

Jánossy Gábor

Más jelet nem adok

Amikor a nép köréje sereglett, elkezdett beszélni: „Ez a nemzedék gonosz nemzedék. Jelt kíván, de nem kap más jelet, mint Jónás próféta jelét. Mert ahogy Jónás jel volt a niniveieknek, úgy lesz jel az Emberfia is e nemzedéknek. (Lk 11,29-30)

Jézus szavai egyértelműen megmutatják, hogy a hitetlen nemzedék jeleket követel, valami extra jeleket, mert – saját állításuk szerint – akkor majd hinnének. Tudjuk, hogy az ilyenek csak kifogás számba mennek, mert jellemzően ilyenkor a jel háttérét kérdezik utána (pl: „biztos a sátán segítségével csinálja...” vö. Lk 11,15-23). Jézus ezt ismerve eleve kijelenti, hogy nem ad más jelet. Hiába kérnek, nem kapnak más jelet. Legyen elég nekik saját maga, mint jel. És itt hivatkozik arra, hogy annak idején Jónás próféta is ugyanolyan jel volt a niniveiek számára, mint ő maga a környezetében levők számára.

Ezzel megerősíti, hogy a prófétáknak igen komoly küldetésük van, attól függetlenül, hogy milyen módon fogadják. Az Ószövetség tanúsága szerint az izraeliták folyamatosan „tévelyegtek”, állandóan kellett küldeni prófétákat, hogy azok próbálják helyes útra terelni a tévelygő népet. Végül saját Fiát küldte közjük az Isten, akivel nem bántak küldönbül, mint a prófétákkal, hacsak nem a kegyetlen vallatást és keresztutat nem tekintjük, mely különb volt mindennél, de negatív értelemben.

Tehát Isten, amikor tévelyegnek az emberek, küld prófétákat, hogy jobb belátásra bírja a tévelygőket. Jónás próféta esete a niniveikkel azért extra, mert itt valóban komolyan hallgattak a próféta által közvetített isteni szóra anélkül, hogy bármilyen jelet mutazott volna. Hogyan tették ezt?

Jónás bement a városba, egynapi járásnyira, és hirdetni kezdte: „Még negyven nap, és Ninive elpusztul!” Ninive lakói hittek az Istennek. Böjtöt hirdettek, nagyok és kicsik egyaránt zsákruhát öltöttek. Amikor a szózat eljutott Ninive királyához, ő is leszállt trónjáról, levetette palástját, és zsákruhába öltözve hamuba ült. Aztán a király és a főemberek parancsára kihirdették és elrendelték Ninivében: „Ember és állat, ökör és juh semmit se egyék, ne legeljen, és vizet se igyék. Öltsön zsákruhát ember és állat, és harsány hangon könyörögjön az Istenhez. Mindenki hagyja el gonosz útjait és a rosszat, amit a keze végbevitt. Ki tudja, hátha irgalmas lesz és újra megbocsát az Isten, lecsillapul izzó haragja, és nem kell elvesznünk!” Amikor Isten látta, hogy letérnek gonosz útjaikról, megbánta a rosszat, amivel fenyegette őket, és nem tette meg. (Jón 3,4-10)

Ebből az Ószövetségi idézetből egyértelműen kiderül, hogy minden tévelygésük mellett ismerték Isten szavát, csak nem éltek a szerint. Nyilván elhíthették magukkal, hogy nem kell annyira komolyan venni Isten kéréseit, parancsait.

Komoly hasonlóságot érez az ember a ninivei eset és a mai világ között. Ma is, aki akarja, ismeri Isten szavát, a Bibliát. Aki akarja, gyakorolhatja a hitét, mégis erősödik a hitetlenség a világban. Sajnos sokszor úgy tűnik, hogy a templomba járók között is gyengül a hit. Ilyen társadalmi és templomi hitgyengülés idején természetes, hogy Isten küld üzeneteket, prófétákat, hogy azok próbáljanak segíteni, visszatérni a komoly hithez. Egyéb jeleket nem biztos, hogy kapunk, hiszen azt lehetne magyarázni sokféleképpen.

Ezután már csak az a kérdés, hogy elhisszük-e, hogy Isten ma is küldhet prófétákat, és ha el is hisszük, akkor vesszük-e a fárdatságot, hogy megvizsgáljuk, hogy hamis-e vagy igaz a „próféta” – itt újból lehet magyarázkodásra lehetőséget találni, hogy mégse kelljen hallgatni rá.

Ha viszon a próféta vagy próféták szava, az általuk közvetített üzenetek valósnak ítéltetők, akkor miért maradunk a tévelygés útján, miért nem leszünk mi is niniveiek? Elég sok Szűzanya üzenet és néhány próféta mondható hitelesnek. Ezek üzenetei, teljes összhangban vannak egymással és a Szentírással. Tehát lehetne hallgatni rájuk, és a niniveiek példáját követve bűnbánatot tartani, engesztelni.

Az engesztelés, ima és böjt nehéz és kellemetlenségekkel jár. Ezért már eleve nagyon sokan hallani sem akarnak a próféciákról, az üzenetekről. Ez az elzárkózás is sátáni kísértésnek tűnik, hiszen aki nem akar egyre komolyabb hitélelet élni, annak sokkal nagyobb esélye van a pokolba jutni. Ne felejtjük el, hogy a pokol felé vezető út jószándékkal van kikövezeve! A jószándék kevés!

Jézus és a Szűzanya alázatos szolgálata, önkéntesen vállalt lemondásai, önkéntesen vállalt szenvedései példák kell, hogy legyenek számunkra. Nekünk sem szabad(na) ezek elől menekülni. E nélkül kényelmesebb, de a kényelem a pokolba visz, a pokolba sodródunk általa.

Hallgassunk a hitelesnek nevezhető próféciákra, és cselekedjünk!

Azt is szokták mondogatni, hogy a sok ijesztgetés nagyon nyomasztó, lehúzza a lelket. Sajnos a Szentírásban is elég sok olyan eset van leírva, ami ilyesztgetésnek is tekinthető, mégis a Szentírás része. „Még negyven nap és Ninive elpusztul!” Ez nem volt elég ijesztő a niniveieknek? Mégis cselekedtek, nem az ijesztgetést kritizálták...

Egyébként az ijesztő dolgok mögött mindig a sátán áll. Tehát ha ijesztgetésről hallunk (vagy a figyelmeztetést ijesztgetésnek éljük meg), akkor a sátáni cselekedetek erősödése áll mögötte. Ha ezt tudjuk, akkor ez arra kell, hogy indítson, hogy még több imát és böjtöt kell vállalni, hogy a sátánt távol tartsuk. Mert most ilyen időszak van, ilyen idők járnak.

A mai nyugati, fejlett világ nagyon sátáni, vezetőik egyre inkább sátáni mélységekbe hajtják a népeket. Ez tény kérdése. Ha ezt ijesztgetésnek vesszük, akkor

homokba dugjuk a fejünket. Azaz gondolkodásra és cselekvésre képtelenek leszünk a bedugott fejünkkel. Ha pedig elfogadjuk ezt aényt, akkor ez arra kell, hogy indítson minket, hogy engeszteljünk. Imádkozunk és böjtöljünk, ajánljuk fel valakiért, valamiért szenvedéseinket. Cselekedjünk, amíg nem késő!

Met több jelet nem biztos, hogy kapunk...

Jánossy Gábor

„A vadállat száma: 666”

A leányfalui lelkigyakorlat negyedik elmélkedése (2014)

A Szűzanya egyik üzenetének (1989. 6. 17) ez a címe: **A vadállat száma: 666**. Micsoda is ez a szám? Jelenések könyvében olvassuk, hogy ez a Sátán száma: „Akinnek van esze, számítsa ki a vadállat számát, mert az emberi szám: hatszázhatvanhat” (Jel. 13,18).

A Gonosz évszázadokon keresztül próbálja az Egyházat megsemmisíteni, mert az sehogy sem tetszik neki. Miért nem tetszik? Mert Jézus az Egyházat használja fel, hogy rajta keresztül eljussunk az üdvösségbe. Az Egyház az a biztos eszköz, amelyen keresztül eljutunk oda. Az Egyházon keresztül Megváltónk biztosítja a „kegyelem és az igazság teljességét, melyek szükségesek az üdvösséghez. Az Úr már Péternek megígérte, hogy a „pokol kapui nem vesznek erőt rajta”. Tehát az ördögi erők nem fogják megsemmisíteni. Sátán már régen megsemmisítette volna, ha rajta állt volna. De az Úr nem hagyta. És a Szűzanya sem hagyja. Megvédenek bennünket. Itt egy lelki síkon folyó súlyos és hosszú harcról van szó. A történelem folyamán a Gonosz többször próbálkozott már, hogy megsemmisítse az Egyházat. Nagypénteken az Úr Jézus ellenlázította az ottani népet, és megölette a kereszten. Ez a sötétség órája volt, a Gonosznak az ideje. Utána a jeruzsálemi keresztényüldözés következett, amikor Szent István diakónust megkövezték, és kitört az üldözés. Utána az Ősegyházban egymást követték az egyházüldözések. Az első három századot úgy hívjuk, hogy a „vértanúk kora”. De az Egyház mindig diadalmasan kerül ki minden keresztényüldözésből.

A 1989. június 17-ei üzenet világosan leírja, hogy a Sátán Isten ellen lázítja az embereket. Először is Krisztustól akarja elszakítani őket, és rávenni, hogy teljesen Isten nélkül éljenek. Miért? Mert Isten lelki életet ad a szentségeken keresztül, az ima által, az igehirdetés által, Mindinkább Istenre, a Szűzanyára, az égiekre hagyatkozunk, annál könnyebben üdvözüljenek. A gonosz mindent megtesz, hogy pont az ellenkezőjét érje el: tehát hogy az emberek megszakítsák a kapcsolatukat Krisztussal,

a Szentháromsággal, tehát hogy minél nagyobb eséllyel minél több lelket tudjon ellopni, az örök kárhozatba ráncigálni, oda becsalogatni. Ma is iparkodik a közéletből, a tudományból száműzni az Istent. A tudományos világban sokan nem tudnak, nem akarnak mit kezdeni az Istennel és a keresztény hittel. Még a hívő emberek is vonakodnak, hogy Istenről beszéljenek a tudomány nevében.

Isten nélkül, az üdvösség eszközei nélkül az ember védtelen, és nem tud eljutni a mennyországba. A Szűzanya olyan szépen mondja:

„Harcoljatok velem, kicsi fiaim, a sárkány ellen, amely az egész emberiséget Isten ellen lázítja. Harcoljatok velem, kicsi fiaim, a fekete vadállat, a szabadkőművesség ellen, amely a lelkeket a vesztükbe akarja vinni. Harcoljatok velem, kicsi fiaim, a bárányhoz hasonló vadállat, az egyházi élet belsejébe beszivárgott szabadkőművesség ellen, amely Krisztust és az Egyházát akarja tönkretenni” (1989. 6. 17.).

Látjuk, hogy miről van szó. A Szűzanya világosan megmondja, mit tegyünk. Harcoljunk, de hogyan? Milyen „fegyverekkel”? Puskákkal nem lehet. A legtekéletesebb katonai fegyverekkel sem lehet a Gonoszt megsemmisíteni. Az elkárhozott angyalok, „démonok” ellen „más fegyvereket kell bevetnünk”. Először is komoly keresztény élettel kell harcolnunk. És a Szűzanya világosan megmondta, hogy hogyan fogja legyőzni a Gonoszt: egy nagyon vékony láncsal, a rózsafüzérrel! A rózsafüzér óriási fegyver! Erősebb az „atombombánál”:

„Az imával újra és újra visszaszerezhetitek az ellenségtől a már elfoglalt területeket: kivirágoztathatjátok a bűn és a gonoszság pusztaságában a jónak bimbóit. Mindenekelőtt rengeteg sok lelket szabadíthattok meg, akiket sikerül a Sátánnak rabul ejtenie. Az imának hatalmas ereje van és a jónak láncreakcióját idézi elő, amely erősebb az atombombánál” (1983. 10. 07.).

Ha valami nagyon rosszul megy, ha úgy érezzük, hogy a Gonosznak a kísértése igen hatalmas, és elkezdjük imádkozni a rózsafüzért, egyszer csak – egy bizonyos idő múlva ez a kísértés alábbhagy, kezdünk megnyugodni. S ha tovább folytatjuk, mi történik? A Gonosznak az életünkben – mivel imádkozzuk szívből a rózsafüzért – mind kevesebb tere jut. Ugyanis a Gonosz úgy csinálja, hogy mindinkább betolakodik, beférkőzik az életünkbe. De amikor imádkozzuk a rózsafüzért, a Szűzanyát hívjuk oda. És ahol a Szűzanya megjelenik, ott a Gonosz nagyon rosszul érzi magát. Ahol a szentségi Jézus jelen van, vagy a Szűzanya, ott rosszabban érzi magát, mint a pokolban. Ezért inkább otthagy bennünket, mindinkább eltávolodik. Belegabalyodik a rózsafüzér láncába, és mind kevesebb lesz a hatásköre. És ha még tovább mondjuk másokért is, a Gonosznak a területe azoknak az életében is mind inkább meggyengül, mind kisebbre zsugorodik. Használjuk ezt a hatalmas fegyvert!

A Gonosz kísértései a következők:

„Ezért kecségteti a nagyra törőket a gyors karrier kilátásával; elhalmozza javakkal a pénzéheseket; segíti tagjait, hogy elsőként foglalják el a legfontosabb állásokat, miközben alattomosan, de határozottan kirekeszti mindazokat, akik nem hajlandók tervét támogatni” (1989. 6. 17.).

Ennek a célnak az elérésében a hírközlő eszközöket is felhasználja. A hírközlő eszközök ma már nagy hatalmat jelentenek. Ezeket keresztül nagyon kis embereket is híressé lehet tenni, de nagy embereket is le lehet járatni.

Isten helyett modern bálványokat állít: ne Isten legyen az emberek életében a legfontosabb, hanem a pénz, a szórakozás, az élvezethajhászás, a karrier, és folytathatnánk tovább. Minden fontosabb Istennél és a lélek üdvösségénél! Ennél fogva az ilyeneknek nincs idejük a misére, nincs idejük az imára, nincs idejük a lelkiekre.

Isten száma a Biblia szerint a 333. Ezt megszorozva kettővel kapjuk a 666-ot, a sátánnak a számát, aki Isten fölé akar helyezkedni. Nagyobb akar lenni, mint a jó Isten. Tudja, hogy ez nem lehet, de mégis fölé akar helyezkedni. És az embereknek is így akarja bemutatni magát. De egyelőre még iparkodik titkolni önmagát, mert ezzel több eredményt ér el. Hiszen az emberek úgy gondolják, hogy nincs Sátán, nincs Gonosz, ezért szabadon működhet közöttük, sokkal szabadabban, mintha felfedné magát. Ha bemutatkozik, akkor már tudják, hogy létezik, és hogy honnan fúj a szél, honnan származik az a sok szenvedés, az a sok baj, az a sok szerencsétlenség, az a sok gyűlölet, az a sok elválás. Ótőle.

El akarja törölni a Szentháromságba vetett hitet, vagyis hogy az emberek tagadják meg a Szentháromságot. Krisztus megváltói művét is el akarja felejtetni, vagyis el szeretné hitetni, hogy nem is a bűnökért halt meg Jézus. Hányszor halljuk azt, hogy egyesek azt mondják, hogy bűn nincs, ilyenekkel nem is kell foglalkozni. Ezzel Krisztus keresztáldozatát akarja hiábavalóvá tenni. Ha nincs bűn, nem lenne bűn, akkor miért halt meg Jézus? Értelmetlenné válna az Ő önfeláldozása.

Hallunk olyat is, hogy ha Krisztus Isten Fia, akkor hogy nem akadályozta meg, hogy ne szenvedjen? Isten erejével meg lehetett volna akadályozni. Még a keresztéről is leszállhatott volna. Isteni erejével megtehetette volna, de önként vállalta a keresztalált, mert szeretett minket. Nem szállt le, mert ez volt a Mennyei Atya akarata.

A Sátán nagyon provokálja azt, hogy mindegy melyik valláshoz tartozol. Mindegy, hogy mit hiszel. Isten úgysem küld a pokolba senkit. Nem akarja, hogy elkárhozzunk, mivel Ő nagyon szeret bennünket. Ebből valami igaz, de egy „nagy csapda” rejlik mögötte. Az igaz, hogy Isten nem akarja, hogy bárki is a pokolra kerüljön, meg az is igaz, hogy nem Ő dob senkit sem a pokolba, hanem a Sátán

rántja le oda a lelkeket. Amikor az ember nemet mond Istennek az élete utolsó pillanatban is, akkor a Gonosz elragadja a lelket, és viszi az örök kárhozatba. Amikor a szörnyű kínok között a lélek észbe kap, és tiltakozik, hogy ő nem ezt akarta, akkor a Gonosz a szemébe röhög, és elmondja, hogy innen többé nem szabadul, hisz örökre elkárhozott, örökre a Gonoszé lett. És egy örökkévalóságon keresztül a Gonosz kimutatja az elkárhozott lélek iránti gyűlöletét. És a pokoli kínon örökké tartanak. És ezek sokkal nagyobb kínok, mint a földön a legszörnyűbb szenvedés. Ha elfogadnánk, hogy mindegy, melyik valláshoz tartozunk, akkor az Egyházra sem lenne szükség, mert üdvözülni lehetne mindenütt. De Isten csak Jézus által üdvözít, még azt is, aki önhibáján kívül nincs megkeresztelve, de keresi az igazságot, és ha megtalálta, követi is azt.

Meg az is terjed, hogy nincs pokol. Ha valaki tagadja a pokol létezését, akkor a szerencsétlen, elkárhozott lélek csak akkor döbben rá, hogy van pokol, amikor már odajut. Ha előtte már tudná, hogy merrefelé halad, dehogy választaná azt az utat, azt az életet, amely odajuttatja.

A kék könyv ismerteti, hogy mit is jelent egyszer, kétszer, háromszor a 666. Vegyük sorba. Egyszer 666. Ez Krisztus után 666-ot jelent. Abban az időben terjedt el az iszlám, a muzulmán vallás. Akkor vált nagyhatalommá az iszlám. Tűzzel-vassal terjesztette a muzulmán vallást. Tagadta a Szentháromságot. Csak „Allah”(isten) létezik. És pusztították a keresztény világot. Ne feledjük, abban az időben terjedt el Közel-Keleten, Észak-Afrikában, Kis-Ázsiában a muzulmán vallás, ahol addig keresztények éltek. Addig az Arab-félszigeten pogányság uralkodott. A kereszténység még nem nagyon hatolt be oda. Mekkánál, meg a környékén keletkezett az iszlám hit, ott működött Mohamed, ott jutott hatalomra ebben az időben. Az iszlám állam kezdett nagyhatalommá válni. És csakhamar a hatalmát elterjesztette a Közel-Keleten. Egyiptomot is meghódította, Észak-Afrikát is. Eljutott egészen Konstantinápolyig. Ez a 7. században történt. 711-ben már Kis Pipin, a frankok királya megütközött velük a mostani Dél-Franciaországban, Szerencsére nem terjedt tovább az Iszlám. Szűzanya közbelépett, mielőtt a keresztény világot meghódították és elpusztították volna, mert az volt a szándékuk. Tudjuk, hogy a mohamedánság tovább terjedt. Utána a törökök vették át a hatalmat, ők inkább a Balkánon keresztül jöttek föl Európa szíve felé. Végül elfoglalták Magyarország jó harmadát, és eljutottak egészen Bécsig. Az a híres Musztafa nagyvezír, aki 1683-ban Bécset ostromolta, azt mondta, hogy először is elfoglalja Bécset, Ausztriát, és utána Itália ellen fordul, és Rómát is elfoglalja... Tudjuk, a nándorfehérvári csatánál Hunyadi Jánosnak sikerült feltartóztatni a törököt, és egy ideig, jó 70 évig távol tartani Magyarországot határaitól. Mohácsnál történt, ami történt, és onnantól kezdve Magyarország lett a keresztény-muzulmán harcvonal.

Csak a Szűzanya rendkívüli közbelépése által menekült meg a keresztény Európa. Muzulmán országokban ma is nehéz kereszténynek lenni. Több helyen, ha valamelyik muzulmán áttér a kereszténységre, az életveszélyes.

Mondják, hogy legyünk türelmesek a muzulmánok iránt. De ennek fordítva is működnie kellene. És ha ez nem működik, ezt a keresztény országok vezetői nem kérik számon. Itt látszik, hogy a keresztény országok vezetői nem is annyira keresztény beállítottságúak. Erősen szabadkőművesek. És a szabadkőműveseknek nagyon is jól jön a muzulmán ellentét, a keresztényellenes gyűlölet, mert akkor az Egyházat mindinkább rombolják.

Eljutottunk a kétszer 666-ig, ami 1332. Ez a racionalizmus kezdete, a 14. században. Descartes, meg a többiek. Nem azt jelenti, hogy azok hitetlenek voltak, hanem mind nagyobb tulajdonságot adtak az észnek, a rációnak. Itt a „racionalizmus”-a-ról van szó, vagyis hogy az emberi értelemnek túlzott jelentőséget adnak. Azt fogadják el, amit emberi ésszel fel lehet fogni, de amit nem lehet „ésszel” felfogni, azt nem fogadják el. Csak az a baj, hogy a valóság sokkal több, mint amit az ember a korlátolt kis eszével fel tud fogni. A racionalizmus szerint csak azt fogadom el, amit tudományosan igazolni tudok. Csak hogy a probléma ott van, hogy a valóság sokkal több, mint amit képes vagyok felfogni.

Nagyon jó, hogy a tudományt használjuk, fejlesztjük és kutassuk. Természetesen hogy szabad kutatni. De miért kell kidobni a tudományból a jó Istent? Újra vissza kell venni. Istent eltávolították a törvényhozásból, meg az állami törvényekből is, és így tovább. A misztériumot, az isteni titkot, Istent teljesen soha nem fogjuk megérteni. Sok mindent megérthetünk róla, de a teljességet soha, mert Ő végtelen! És ha Őt nem tudjuk teljesen megérteni, attól még létezhet. és létezik is. Szent Ágostontól van az a szép kis anekdota, amikor sétált a tenger partján, meglátott egy kisgyermeket, amint a homokba ásott egy gödröt, és kagylóval hordta ki a tengerből a vizét.

-Mit csinálsz, kisfiam? – kérdezte Ágoston.

-Ki akarom meregetni a tenger vizét ebbe a gödörbe – válaszolta a gyermek.

-Ugyan már kisfiam! Az a gödör túl kicsi, a tenger meg túl nagy. A tenger vize nem fér bele abba a kis gödörbe.

Ekkor döbönt rá Ágoston, hogy a mi értelmünk is ilyen kicsike, a jó Isten meg az a nagy tenger, az a nagy óceán. Az nem fér bele a mi kis elménkbe. De belefér Róla egy csomó tudás. A nagy tudósok is sok mindent megtanulnak, de a teljes igazságot ők sem értik, csak az igazságból egy kis részt. Sokszor előfordul, hogy a nagy tudósok, akik addig nem hittek, öreg korukra látják be, hogy a tudományban ugyan igen sokat tudnak, de Isten sokkal több, mint amit meg tudnak érteni. Szűzanya mondja:

„Filozófusok jelennek meg, akik a tudománynak kizárólagos értéket kezdenek tulajdonítani, és később az értelemnek is, ami lassanként odavezet, hogy az igazság egyetlen ismertető jele csak az emberi értelem lesz. Megszületnek a nagy tévedések, amelyek századokon át mind a mai napig fennállnak. Az értelemnek, mint az igazság kizárólagos ismertetőjének tulajdonított túlzott jelentőség szükségképpen az Isten igéjében való hit lerombolásáig vezet” (1989. 6. 17.).

Ezzel a logikával sokan a Bibliából is csak azt fogadják el, amit meg tudnak magyarázni. De Isten az sokkal több, mint amit meg lehet magyarázni! Már a Biblián keresztül is Isten sokkal többet nyilatkoztatott ki Jézus Krisztus által, mint amit egy mai ember fel tud fogni. Az, ami ki van nyilatkoztatva, az örökérvényű, és hisszük, hogy Isten nem tévedhet! Ott kezdődnek a problémák, hogy a Bibliát csak emberi ésszel akarják magyarázni, Szenthagyomány nélkül.

Mi is a Szenthagyomány? Isten kinyilatkoztatta az igazságot, és mindazt, ami az üdvösséghez szükséges, tehát hogy mit higgyük, és hogy hogyan éljünk, hogy bejuthassunk a mennyországba. De mindez nem csak a Bibliában található, hanem a Szenthagyományban is. Sok minden van, ami nincs a Bibliában, mégis hisszük. Például azt, hogy a Szűzanya testestül, lelkestül felvétetett a mennybe. Ez a Szenthagyományban maradt fent, és mégis dogmának nyilvánította az Egyház. Több ilyen hitigazság létezik. Meg a „Szeplőtelen Fogantatás” dogmája sem található a Bibliában. Ez is a Szenthagyományon keresztül maradt ránk. És a Bibliát is a Szenthagyomány fényében szükséges magyarázni. A Szenthagyomány ebben az időben sokaknál háttérbe szorul:

„A protestáns reformáció nem fogadja el a hagyományt az isteni kinyilatkoztatás forrásaként, csak a Szentírást ismeri el annak. De ezt is csak értelemmel magyarázza, és makacsul elveti a katolikus Egyház Tanítóhivatalának tanítását, bár Krisztus bízta arra a hitletétemény őrzését. A protestánsok szabadon olvashatják és értelmezhetik a Szentírást saját, egyéni elgondolásuk szerint. Így teszik tönkre az Isten igéjébe vetett hitet. Az Antikrisztus munkája ebben a történelmi korszakban az Egyház megosztása, számos új keresztény felekezet sorozatos alapítása volt, amelyeket fokozatosan az Isten igéjébe vetett igaz hit széleskörű elvesztésére vezetett” (1989. 6. 7.).

A racionalizmus nevében sokan támadják dogmákat, mondván, hogy azoknak nincs semmi értelmük. Mi tudjuk és hisszük, hogy igen is van értelmük. Ha valaki valamilyen dogmát megtagad, akkor hittagadást követ el. Ebben a korban a protestánsok kezdik elvetni a katolikus tanítást, tehát szabadon értelmezik a Bibliát. VI. Pál pápa mondta, hogy ha a Tanítóhivatal, tehát a pápaság és a vele egyesült püspöki kar nem létezne, akkor annyi egyház lenne, mint amennyi plébános. Mindenki a krisztusi tanítást a saját ízlése szerint magyarázná, és nagyon

gyakran ellentétek történnének – ezt néha tapasztaljuk is. Luther mondta: Sokafidés, Sokagrata és Soka Scriptura. magyarul: „csak a hit”, „csak a kegyelem” és „csak a Biblia”. Számunkra egyértelmű, hogy az isteni kinyilatkoztatás nem csak a Bibliában található, hanem a Szenthagyományban is. Nem csak a kegyelemre van szükség, hanem a jócselekedetekre is. Nem csak a hit üdvözül, hanem az szerint is kell élni. Persze a jó Isten megbocsát az utolsó pillanatban, még ha nincs is időm jót tenni, de bánom bűneimet.

Ma már számtalan kiségyház létezik. Sokszor hirdetik, hogy mindegy, hogy melyik egyházhoz tartozunk. Pedig ez nem így van. Jézus csak egy Egyházat alapított, és sem ideje, sem kedve nem volt több egyházat alapítani. Már a II. Vatikáni Zsinat is megmondta (Lumen Gentium 8, Unitatis Redintegratio 2. azt, hogy Krisztus Egyháza a Katolikus Egyházban **folytatódik** („Ecclesia Christi **subsistit** in ecclesia catholica”). Azelőtt úgy mondták, hogy Krisztus Egyháza a Katolikus Egyház, de a Zsinat az állítja, hogy **folytatódik**. Tehát a Katolikus Egyházban van a hit és a kegyelem teljessége. A többiekből valami hiányzik. A protestantizmusban, de még az ortodox egyházban is. Az ortodoxoknál még megvan az Oltáriszentség, megvan a Mária tisztelet, de már a pápaságot nem fogadják el.

Elérkeztünk a háromszor 666-hoz. Ez a szám 1998, kettő híján 2000. Tehát mi is megy végbe ezekben a mi időnkben:

„Ebben a történelmi korszakban a szabadkőművesség az egyházi szabadkőművesség segítségével valóra akarja váltani feltett szándékát: bálványt akar alkotni és odaállítani Krisztus és az Egyház helyére. Hamis Krisztust és hamis Egyházat” (1989. 6.17.).

Tehát az egyházi szabadkőművesség lép színre. Valóra akarja váltani a végső célját, hogy a Katolikus Egyházat, meg a Katolikus Egyházban is a kereszténységet megsemmisítse. Hamis Krisztus, hamis Egyház.

Mindinkább iparkodnak elhomályosítani Krisztus tanítását, mondván, hogy az most már nem megfelelő a mai világnak, ezért modern nyelven kell magyarázni a Bibliát. Sok hamis tanítást a szabadkőművesek terjesztenek. Így alakulnak ki a tévtanok. Pedig Krisztus Evangéliumának akkor van ereje, ha azt úgy hirdetik, ahogy azt Krisztus ránk bízta. Van-e értelme a sok okoskodásnak? Minden áron a mai világ lelkületéhez alkalmazni a krisztusi tanítást? Eszembe jut Szent Pálnak az igyekezete Athénben. Filozófiailag és logikailag nagyon szépen átgondolta, hogy majd ő meggyőzi az athéni pogány közösséget Jézus örömhíréről. Majd arról fog beszélni, hogytalált egy oltárt, melyre az volt írva, hogy „ismeretlen istennek”. Na, ez jó kiindulópont lesz. Beszélt is erről az „ismeretlen istenről. Egy darabig hallgatták, de mikor Jézus és a halottak föltámadásáról beszélt, kinevették. Tehát Szent Pál kudarcot vallott.

És akkor nagyon félve elment Korintusba, hogy ott hirdesse az evangéliumot? Hát ő most nem akart vitatkozni, hanem a Szentlélektől kérte a segítséget. És óriási sikere volt. Hirdessük mi is az evangéliumot bátran, ha meghallgatják, ha nem hallgatják meg. De igenis Isten Krisztust küldötte, Krisztus tanítása ma is érvényes, Krisztus lelkületét ma is tessék továbbadni úgy, ahogy a Biblia és a Szentagyomány által megkaptuk.

„Így érkeztek majd el a megtisztulás, a nagy megpróbáltatás és a hitehagyás csúcsára. A hitehagyás akkor már általános lesz, mert majdnem mindenki követi a hamis Krisztust és a hamis Egyházat. Akkor tárul ki a kapu, hogy megjelenjék az ember, illetve maga az Antikrisztus!” (1989. 6. 17.).

Haladó szelleműek akarunk lenni, miért ne? Mondják sokan, még a papok közül is. Ha bár nem árt megvizsgálni, hogy biztos, hogy jó úton haladunk-e? Vagy esetleg rossz irányba? Mert haladni a pokol felé is lehet, a pusztulás felé is. Ne arra haladjunk! Óvatosak legyünk, hogy merre haladunk, vagy merre akarnak vezetni minket.

Az eszközök az igehirdetés mellett, a munka megsegítésére lehetnek modernnek, lehet autónk, mobiltelefonunk, számítógépünk, internetet is használhatunk... Benedek pápa is azt mondta, hogy tudják mi az új? Krisztus üzenete ugyanaz tegnap, ma és mindörökké. De ma újak az eszközök: az internete, a honlap stb., de Krisztus ugyanaz tegnap, ma, és mindörökké.

Volt egy előadó Rómában, egy híres teológiai tanár. A tantárgya címe az volt, hogy a „dogmák fejlődése”. Ő világosan megmondta, hogy nem arról van szó, hogy a dogmák megváltoznának. Ugyanis amit Krisztus egyszer kinyilatkoztatott, az ugyanaz tegnap, ma és mindörökké. Egy zsinat, vagy akár maga a pápa is hozhat egy újabb dogmát, amit kötelesek vagyunk hinni. Ez nem azt jelenti, hogy az apostolok idejében nem hitték azt az igazságot. Csak azt lehet dogmának kinyilvánítani, amit voltaképp Jézus már kinyilatkoztatott, és azt az apostoli időkben is hitték.

Most felmerül a kérdés, hogy engedjünk-e a kísértéseknek: csak azért terjesszünk tévedéseket, hogy a modern világ jobban elfogadja, amit mondunk? Vigyáznunk kell, mert a Gonosz kis tévedéseket csinál, hogy ne találjuk meg az utat a mennyország felé. Kerülnünk kell a tévedések terjesztését, különben akkor az embereket is tévútra vinnénk. Nemrég néztem egy filmet egy repülőgép szerencsétlenségéről. A műszerek valami ok miatt elromlottak, és téves adatokat mutattak. Úgy mutatta a műszer, hogy nagyon magasan repülnek. Kód volt. Meg voltak győződve, hogy igen magasan repülnek. és próbáltak mind mélyebbre és mélyebbre ereszkedni. A téves adatok miatt meg voltak győződve, hogy még mindig magasan vannak. Pedig nem úgy volt, mert egyszer csak földet értek és lezuhant. A repülő

kigyulladt, és mindannyian szörnyethaltak. A téves adatok miatt az eset katasztrófával végződött. Hasonlóan történhetnek katasztrófák, ha a gonosz tévedéseit követik. A Mennyországot is el lehet téveszteni. Erre elég nagy az esély, ha az ember nem óvatos. Ezért szükséges, hogy Krisztusra hallgassunk, és az Ő tanításától attól ne térjünk el se jobbra, se balra.

Ádám, meg Éva inkább engedtek a mézes-mázás szavaknak, a gonosz kísértéseinek. Hányanvannak azok, akik ma is annak hisznek, aki szebben vagy nagyon édesen, mézes-mázás szavakkal beszél? Mért kövessük azt, aki a pusztulásba visz? Szűzanya azt akarja, hogy ezt a pusztulást elkerüljük:

„Látjátok kedves fiaim, ezért kívántam megvilágosítani a Jelenések könyvének azon lapjait, amelyek a ti időtökre vonatkozik. Hogy felkészüljetek velem a nagy harc legfájdalmasabb és legdöntőbb szakaszára, ami égi Édesanyátok és a gonoszság felszabadult erői között dúl” (1989. 6. 17.).

Ne legyünk áldozatok a Gonosz számára, ne csapjon be bennünket! Mert kísért, hogy majd lesz itt szép karrier, több fizetés, közben pedig kap az ember egy szívinfarktust, vagy egy agyvérzést, vagy rákot, vagy egy autószerencsétlenség által az illető át is költözik az örökkévalóságba. És ott döbben rá, hogy melyik utat választotta. Ha rossz utat választott, akkor egy örökkévalóságon keresztül foghatja a fejét.

De a Szűzanya azért közli ezeket az igazságokat, hogy megvédjen. És figyelmeztet: Vigyázat, itt veszély van! És azért kéri a bizalmat, mert ha ráhagyatkozunk, hogy Szűzanya, téged követlek, én téged választottalak, akkor a Gonosz hiába kínálja a kísértéseket. Szűzanyám, össze vagyok zavarodva, de tudom, hogy te szeretsz engem, és az örök üdvösségemet akarod, jobban szeretsz, mint a földi édesanyám. Akkor Rád bízom magam, és hagyom, hogy oda vezess, ahova akarod. Ha azt mondod, hogy járjak templomba, gyónjak, áldozzak, imádkozzak, össze vagyok zavarodva, de Édesanyám, elfogadom. Elfogadom a szeretetedet. Szeretlek, és hiszem, hogy a jó Isten nevében jöttél, hogy megments bennünket. Tudjuk, mit jelent az édesanyának lenni. És ha az a gyerek még rakoncátlan is, rossz is, az édesanya nem dobja el. Mégis csak az ő gyermeke.

Tehát mit tegyünk ezekben a nehéz helyzetben. Az üzenetben világosan olvassuk:

„Bátorság! Legyetek erősek, kicsi gyermekeim. A ti dolgotok ezekben a nehéz esztendőkből az, hogy hűségesek maradjatok Krisztushoz és az Egyházhoz. Viseljétek el az ellenségeskedést, a küzdelmet és az üldöztetést! Legyetek értékes tagjai a kisedet nyájnak, amelynek feladata, hogy harcoljon, és végül győzzön az Antikrisztus hatalmas ereje fölött” (1989. 6. 17.).

Sokféle kisegyház meg szekta, meg mindenféle irányzat van, akik azt mondják, hogy Krisztus tanítását hirdetik, de sokszor azt halljuk, hogy ne gyónjatok, ne áldozatok, úgymint megbocsát tinektek Krisztus, nyugodtan elkövethettek a bűnöket, nem olyan borzasztó az. Pedig az.

Néha elvárják tőlünk, hogy viseljük el az ellenségeskedést, ami velünk szemben tesznek, mert ha Krisztushoz és a Szűzanyához vagyunk hűek, akkor fogadjuk el a küzdelmet és az üldöztetést. Legyünk értékes tagjai a kised nyájnak, a maradéknak, amelynek feladata, hogy harcoljon, és végül győzzön az Antikrisztus hatalmas ereje fölött.

Csak ne feledjük, a Szűzanya hatalma mindig nagyobb, mint az Antikrisztus ereje. Olyan szépen mondta Szent II. János Pál pápa, amikor a Mária évet befejezte, hogy Szűzanyám, a te szépséged erősebb a Gonosz erejénél. Erősebb. Mert a Szűzanya Isten kegyelmében van öltöztetve, és Isten kegyelmével a Gonosz nem bír. Minket Mária védelme nélkül könnyen legyőzne. Hogy ez ne történjen, a Szűzanya Szeplőtelen Szívét adta biztos menedékként. Itt nektek nem árthat a Gonosz. Gúnyolhat, csúfolhat, próbálhat idegesíteni, úgy, mint amikor ott van egy harapós kutya. Ha szabadon lenne, széttépne, de láncra kötötték, és csak addig mehet, ameddig a lánc elér. Akkor ne menjünk oda, ameddig elér a lánc. Hagyjuk ott. Hadd ugasson!

Hol lehet a legnagyobb biztonságban egy gyermek? Nem-de az édesanyja karjai között? Az édesanya biztos nem feledkezik meg róla. Ha látja, hogy itt a veszély, akkor még jobban odafigyel a gyermekére vagy gyermekeire. A Szűzanya még jobban odafigyel, csak tőlünk függ, hogy rábizzuk-e magunkat. Aki rábizza a lelkét, az megmenti! Aki nem bizza rá magát, és azt gondolja, hogy ő a Gonosszal úgymint elbír, nagyot téved. Akkor a Péteri baklövést követi el. Tudjuk, mi volt Péternek a baklövése Nagycsütörtökön, Nagypénteken. Azt mondta Jézusnak, hogy ő kész Vele börtönbe menni, és ha kell, meg is hal Vele.

És mit válaszolt Jézus? – Mire a kakas másodszor szólal meg, te háromszor tagadsz meg. Hajnalig te háromszor tagadta meg Jézust. Ne bizzunk túl sokat a saját erőnkben, meg a saját értelmünkben. Gyarlók vagyunk, gyengék, megrettenhetünk. A mai nagy küzdelemben bizzunk magunkat a Szűzanyára. Ha Szent Péter azt mondta volna, hogy Uram, én úgy szeretnék hűséges maradni Hozzád. Adj erőt! Segíts! Lehet, hogy az Úr megmagyarázta volna Péternek, hogy most Neki meg kell halnia, mert ez a Mennyei Atyának az akarata. Lehet, hogy azt mondta volna neki, hogy vonulj csak háttérbe, és ne menj be a főpapnak az udvarába kíváncsiskodni. Mert akkor pórul jár. Akkor lehetséges, hogy nem tagadta volna meg az Urat. Mert félelmében tagadta meg. Láta, hogyan bánnak Krisztussal, ütik, verik,

gúnyolják, és úgy látszik, meg is fogják ölni. És akkor őt is odaviszik mellé, és kivégzik, vagy legalábbis jól összeverik.

Mi is megrettenhetünk. Ezért bizzuk magunkat a Szűzanyára, hogy Szűzanyám, látod, ki vagyok, Rád bízom magam. Segíts. Látod, milyen gyarló vagyok, adj erőt, és rejsz el a te Szeplőtelen Szívedben. A Szűzanya ismer bennünket. Ismeri a nehézségeinket, problémáinkat, félelmeinket. Mondjuk el nyugodtan, hogy nem is vagyunk mi olyan túl bátrak. Nehogy túl bátornak tegyük magunkat. Ha megadja a Szentlélek Úristen, meg az égiek, hogy bátrak legyünk, és bátran szembeszálljunk a hazugsággal és az igazságtalansággal, az más lapra tartozik. De a saját erőmben ne bizzunk túlságosan. Csak a saját erőnkre támaszkodva, az ördögi erőkkel nem bírnak szembeszállni, ha nem kapunk külön erőt az égből. A Szűzanya is az égből van, az égből jött, és ha ő külön erőt, lelki erőt ad, az már más. Az apostolok is gyengék voltak, de amikor pünkösd napján a Szentlélek Úristen leszállt rájuk, és külön lelki erőt adott nekik, bátran ki mertek állni a nép elé. Hát mi is kérjünk lelki erőt a Szűzanyától, az égiektől. Akkor ezeket a küzdelmeket meg tudjuk vívni, és meg tudjuk nyerni, illetve nem mi nyerjük meg, hanem a Szűzanya rajtunk keresztül, ha engedjük, hogy eszközként használjon minket.

Mit mondott Gobbi atyának a Szűzanya? „Azért választottalak téged, mert te vagy a legalkalmatlanabb”. Gondold csak el. Megszólít téged is a Szűzanya, hív téged is egy feladatra. És amire hív, azt azért teszi, mert te igen alkalmatlan vagy – ha azt a saját erőddel végbevidd. De ha Rá hagyatkozol, Ő alkalmassá tesz! És most a Magyarországi Máriás Papi Mozgalomnak ilyen helyzete van, amilyen van. Nézzünk csak magunkba, hogy igazából rábizzuk-e magunkat a Szűzanyára? Bizzuk rá! Mondjuk ki: Szűzanyám, a tiéd vagyok, alakíts át olyanná, amilyené akarod. Látod, hogy milyen alkalmatlan vagyok/vagyunk. Látod, hogy csak ennyien tudunk összejönni egy országos találkozóra, magyar nyelvterületi lelki-gyakorlatnak a központi találkozására, adj erőt, hogy a többi felelős is el tudjon jönni. Vegye magának azt a bátorságot, fáradtságot, hogy eljőjön. Mert meg van az esélye, hogy ha ezt nem teszik, akkor szép lassan elszigetelődnek azon a kis helyen, ahol most élnek. Sokkal jobb, ha tudunk ilyen helyeken, ilyen alkalmakkor találkozni egymással. Nagyon jó, ha vendégségbe is elmegyünk egymáshoz időnként, kisebb területi cönakulumokat tartani, akár egy napos vagy egy délutános együttlétekre. Több helyen tartunk, Vajdaságban is minden hónapban. Most éppen Törökkanizsán voltunk együtt. Több helyről jönnek. Összejövünk egy százötvenen, kétszázan, és imádkozunk. És akkor mégiscsak érezhetjük, hogy összetartozunk. És mindannyian bizzunk a Szűzanyában.

A könyvben leírt üzenetekhez igyekeztem tartani magamat. Még véletlenül sem szeretném, hogy tévedést hirdessek. Nyugodtan el lehet olvasni az üzeneteket: a

nagy vörös sárkány (1989. 5. 14.), ami a kommunizmust jelenti, a marxizmust, utána a párdúchoz hasonló vadállat (1989. 6. 3.), utána a bárányhoz hasonló vadállat (1989. 6. 13), majd pedig: a vadállat száma 666 (1989. 6. 17.)..

Az Antikrisztus sokakat foglalkoztat, nem tudunk egyelőre pontosat. Az biztos, hogy a nevében benne van az „anti” szó, ami azt jelenti, hogy Krisztus ellensége. Lehet hallani arról is, hogy esetleg ő egy konkrét ember lenne, aki a gonosznak a küldöttje, aki utánozni szeretné az Úr Jézus Krisztust. Ebbe egyelőre nem bonyolódok bele.

Dicsérettessék a Jézus Krisztus!

Sóti János SJ,

a Máriás Papi Mozgalom magyarországi felelőse

Az igazságosság

Jézus ismét példabeszédben szólott hozzájuk: „A mennyek országa hasonlít a királyhoz, aki menyegzőt rendezett a fiának. Elküldte szolgálait, hogy szóljanak a meghívottaknak, jöjjenek a menyegzőre! Azok nem akartak jönni. Erre más szolgálát küldött: Mondjátok meg a meghívottaknak, hogy a lakomat előkészítettem, ökreimet és hizlalt állataimat leölettem, minden készen van, gyertek a menyegzőre! Azok nem törődtek vele, az egyik a földjére ment, a másik meg az üzlete után nézett. A többiek a szolgáltnak estek, összeverték, sőt meg is ölték őket. A király ennek hallatára haragra lobbant. Elküldte csapatait, a gyilkosokat felkoncoltatta, városaikat pedig fölégette. Aztán így szólott szolgálóihoz: A menyegző ugyan kész, de a meghívottak nem voltak rá méltók. Menjeteztek ezért ki az útkereszteződésekre, s akit csak találtok, hívjátok meg a menyegzőre! A szolgálk ki is mentek az utakra és összeszedtek mindenkit, akit csak találtak, jókat, gonoszokat egyaránt. A menyegzős terem megtelt vendégekkel. Amikor a király bejött, hogy lássa a vendégeket, észrevett egy embert, aki nem volt menyegzőre öltözve. Megszólította: Barátom, hogy kerültél ide, amikor nem vagy menyegzőre öltözve? Az elnémult, a király pedig megparancsolta a szolgáltnak: Kötözzétek meg kezét-lábát, s dobjátok ki a külső sötétségre. Ott sírás és fogcsikorgatás lesz. Sokan vannak a meghívottak, de kevesen a választottak.” (Mt 22,1-14)

Ez egy közismert példabeszéd. Mégis érdemes elgondolkodni ennek mélyebb értelmezéséről. Jézus hívta annak idején a választott nép apraját nagyját, hogy jöjjenek, nekik van elkészítve a menyegzős vacsora, a mennyország, de ők nem akartak menni. A következő meghívásra is ugyanez a reakció volt azzal, hogy egyesek még meg is ölték a küldötteket.

És mit csinált erre Isten, aki maga a szeretet? Megölette a gyilkosokat és rájuk való tekintettel felégette városaikat. Majd ezt követően már nem érdekelte a választott nép, elküldött mindenkihez, akik jellemzően komolyan fogadták a meghívást. Egy ember azonban nem vette komolyan azt, hogy hova lett meghívva, nem készült rá. A Szeretet Istene kezét-lábát összekötöztette a sötétre dobatta ki azt, aki nem akart készülni a menyegzőre, aki nem volt felkészülve arra.

Sokan mondják, hogy az Isten végtelenül irgalmas. Ez igaz, de eljön egy pont, amikor már nem az irgalmassága dönt, hanem az igazságossága. A gyilkost és a gyilkosság szellemében élőket eltünteti a Föld színéről. És az igazságossághoz az is hozzá tartozik, hogy a felkészületlent is igen keményen eltünteti, kidobhatja oda, ahol már csak sírás és fogcsikorgatás lesz. Örök boldogság ott elképzelhetetlen.

Érdekes, hogy sokan csodálkoznak az olyan üzeneteken, melyek ilyenekről szólnak, hogy amennyiben sürgősen nem térünk meg, akkor Isten haraggal lesújt. Pedig Jézus példabeszéde erről szól.

Úgy tűnik, közeledik az az időpont, amikor nemcsak egy-egy város fog eltűnni, hanem akár egész nemzetek, melyek sok-sok istentagadással, istenkáromlással vannak átitatva gondolkodásukban. Mindezt azért, mert engedték az istentelen törvényeket szabadon érvényesülni. Itt Isten már valószínűleg csak a közül választhat, hogy egy-két igaz miatt mégis megkegyelmez, vagy azt az egy-két igazat kimenekítve mégsem kegyelmez meg. Az ilyen jellegű számonkérés ideje, úgy tűnik, egyre erősebben közeledik. Engeszteljünk, imádkozzunk, bűjtöljünk, hogy minél többen lehessünk a „túlélők” között, mert csak az igazak juthatnak be a Mennyei Jeruzsálembe, amely közeledik. Az időpontot nem tudjuk, de az idők jelei alapján kimondható, hogy egyre inkább közeledik – és az ember lassan tud alkalmazkodni...

Jánossy Gábor

Első szombat Szent Miklóssal az Anna réten

A Budai hegyekben az Anna-rétet is sújtó természeti csapás miatt a Kút-völgyi Engesztelő Kápolnában zajlott a 2014. december 6.-ai engesztelés

Mai elsőszombatunkra a Szűzanya Gyergyószentmiklósról küldte ajándékát Csodatevő Szent Miklós püspök, Görög Katolikus Egyházunk védőszentje putonyában. Az utóbbi években erdélyi tájainkon zajló kiemelkedő kegyelmi történet, Gyergyószentmiklós egykor Hajdúdoroghoz tartozó görög katolikus magyar – ma román ortodox adminisztrációjú – temploma Szűzanya-ikonjának könnyezése, ami az Egyetemes Egyházban eddig ismert legtovább tartó ilyen jellegű csoda. Az

Engesztelő Kápolna Isten akarata szerinti rendeltetése is az ikon-teológia sajátos fényében ismerhető meg a maga teljességében. Isten a Szűzanya Egység Királynőjeként Gyergyószentmiklóson hullatott könnyeivel tanítja, hogy az engesztelő felajánlás gyógyító és helyreállító kegyelmeivel megélhető ég és föld, örökkévaló és időbeli egységének valósága. Az Egység Királynője Karizmát az Engesztelő Kápolna felépítésének elutasításához hasonlóan sújtja a gyergyói ikon-könnyezés előljárók általi agyonhallgatása, de számára is nyitott a paradox módon hatékonyabb máriás engesztelő Istenhez fordulás közvetett útja. Ugyanis az ikon-teológia előírásai szerint megalkotott és megáldott ikon az imádkozó számára a kegyelem rendjében Istennel valóságosan létező teremtmény Isten terve szerint megvalósult ösképét (archetípust) jeleníti meg.

Az ikonok mérhetetlen többlete a szubjektív egyházművészeti ábrázolásokkal szemben az, hogy kanonizált prototípusok objektív szentelményi reprodukciói, amelyek az előttük imádkozókat torzításmentes kommunikációba emelik az adott kegyelmi valóságok (üdvözült személy, közösség, üdvtörténeti esemény) Istennel levő ösképeivel. Isten „ikonikus” Szentháromságos létében az Atya egylényegű tökéletes Képe a Fiú, egymást igenlő kommunikációjukból származó gyümölcs pedig a Szentlélek, Aki az Öskép-Kép kommunikációjának „közege” és származási eredője is. Az Egyház előírásának megfelelő „ikon... a Szentírás megbízhatóságával írja le ugyanazt a valóságot... Az ikon részben az isteni jelenvalóságból, csodából. Minden ikon Krisztust ábrázolja közvetlenül, vagy közvetve, földi életének eseményein, az Istenszülőn, vagy szentjein keresztül... Mi is Krisztus képmásai (eikon = képmás) vagyunk, és életünk célja, hogy ezt a hasonlatosságot a valósághoz közelítsük, ahogyan azt az ikonokon ábrázolt szentek is tették, akik életük során Krisztushoz hasonlóvá váltak... Az ikon a láthatóból a láthatatlanba emelés gyakorlatban használható eszköze. Az ábrázolás tárgyai a jelenségek mögötti ideák, Isten teremtő gondolatai. Az anyagi világ valós tárgyai visszahúznak saját szintjükre, ezért kerülni kell minden olyan... megoldást, mely ebbe az irányba hatna, és alkalmazni kell azokat, melyek elősegítik a kiemelkedést... Az ikonfestő az engedelmesség magas fokán kell, hogy álljon, mert... a közösséget szolgálja a megváltás folyamatában. Az ikonfestés nem ihletett állapothoz hasonlít, hanem az imádsághoz és a szemlélődéshez. Ez a lelki és testi meghódolás szintje, amivel az engedelmességet gyakorolja... Az idea örök és változatlan, ezért a képi megjelenítésnek is változatlanoknak kell lennie. A változás az örök ideában való kételkedést jelentené... A festő szabadsága csak az alázat, hiszen a végeredmény nem önmagáért való műalkotás, az ikon esztétikai értéke más mértékkel becsülendő: mennyire válik felfoghatóvá általa az idea.”¹

1 Békés Géza: Az ikonokról általában (parochia.hu)

„A keresztény Keleten a filozófiai háttér, a teológiai módszertan, a szakrális térszervezés, az ikonográfia és liturgia oly mértékben összefonódott, hogy csak teljességében értelmezhető... A pozitív képteológia álláspontja szerint «ikont» alkotni nem csak lehetőség, hanem hitvalló kötelesség is... A láthatatlan Istent lehetetlen ábrázolni, ezért jogos az öszövétségi képtiltalom. Krisztus azonban valóságos emberré lett, ezért ábrázolható... A legjelentősebb egyházatyák, a patrisztikus irodalom legnagyobb alakjai, már a IV. században világosan kifejtették azokat az alapelveket, amelyeket hivatalos dogma tekintélyére emelt a VII. Egyetemes (II. Niceai) Zsinat (787.).³ A bálványimádás vádjának elkerülésére megalkották a „prototüposz” (öskép) fogalmát. Eszerint a képnek adott tisztelet annak eredetijére száll vissza, arra vonatkozik. Hitelessé akkor válik, ha a Biblia tekintélyével rendelkezve, a „depositum fidei”-t torzítás nélkül közvetíti, és rendelkezik a hivatalos kultusz, a liturgia támogatásával. A VII. Egyetemes Zsinat határozatainak félreértése nyomán, Nyugaton a Karoling korban... a művészet autonóm, önmagában nem vallási jellegű, szentségi mozzanatot nem közvetít.⁴ Az ikonokat klasztrikus szempontok szerint három csoportba osztjuk: a Megtestesült Ige, az Istenszülő, és a szentek képmásai; Krisztus, és Istenszülő ünnepek, és a szentek életének eseményei; a doktrinális, liturgikus, és misztikus ikonok. Az első két csoport, különösen annak népszerű, kegyképekhez kötődő típusai (Pantokrátor, Hodigitria, Mátér Eleusa, és a fő egyházi ünnepek ikonjai) közismertek.⁵ ...Természetesen, egy ikon önmagában, mint tárgy, nem misztikus, de ha összefoglalja a teljes hagyományt, és sűrítve közvetít egy belső logikus gondolkodáson túli tapasztalatot, mentalitást, és a liturgia hatalmas óceánjának üzenetét, akkor beszélünk misztikus (spekulatív, doktrinális, liturgikus) ikonról. Tehát nem homályos érzelmekről, a képzelet ellenőrizetlen csapongásáról van szó, hanem sokrétű tudásról, más realitásról, amire épül a misztikus szemlélet.^{6,7}

A Szűzanya kinyilatkoztatta és az Úr Jézus megerősítette Natália nővérnek, hogy az Engesztelő Kápolna felépítése Isten akarata: „Az Egyház készítsen Nekem

2 A felvetett kérdéssel kapcsolatos patrisztikus irodalmat lehetetlen röviden idézni. A liturgikus himnusz tökéletesen összefoglalja a lényegét: „Isteni természetűre nézve körülírhatatlan lévén, az utóbbi időben, ó Uralkodó emberi testet vévén magadra, körülírhatóvá változtál [...] Miért is a te arcod képmásait szeretettel csókoljuk [...]” Görög szertartású katolikus énekeskönyv – Budapest, 1974., 268.

3 Nagymihályi Géza: Az eikon Nagy Szent Bazil liturgiájának anaforájában – In: Ars Hungarica, Budapest 1997./1–2., 15–27.

4 Libri Carolini – In: Az égi, és a földi szépről – Szerk.: REDL Károly, Budapest 1988., 206–233.

5 Zernov, Nicolas: Eastern Christendom – London 1961., 276–297.

6 A „misztikus realitás” példája a Trullósi Zsinat állásfoglalása (691.), amely megtiltotta Krisztus bárány képében való ábrázolását, mivel a szimbólum félrevezető visszalépés Krisztus megtestesülésével felvett valóságos emberi mivoltához képest.

7 Nagymihályi Géza: Misztikus Istenszülő ikonok – In: Omnis creatura significans – tanulmányok Prokopp Mária 70. születésnapjára – Szerk.: Kerny Terézia, Tüskés Anna – CentrArt Egyesület, Budapest 2009.

helyet, ahová kegyelmeimmel leszállhatok, hogy onnét szólítsam a bűnösöket megtérésre, s a bűnbánat útjára az egész emberiséget.»... Jézus hozzátette: «A magyar népnek Anyámra kell tekintenie, s hirdetnie kell mindenkor: Mi mindannyian a mi Királynőnk és a Világ Győztes Királynője által fogunk diadalt aratni... Azt akarom, ne csak Mária országa, hanem Mária engesztelő országa legyen... s általa az egész világ kegyelmet nyer... Szeplőtelen Édesanyám parancsára a világ meghajol Isten előtt, megszűnik a bűnözés, bezáródnak a pokol kapui, megáll a vér patakja... Az új élet öröme tölti el az eget és a földet. Az ember élete megmarad szeretetben, hogy Engem imádjon és áldjon... Amit ti – az ország és az Egyház – bűneitek miatt elveszítettetek, azt Szeplőtelen Édesanyám érdemei által gazdagon megnyertek... A győzelem akkor is az Övé lesz, ha a világ és a pokoli gonoszság minden erejével ellene támad. Édesanyám királynői győzelme úgy valósul meg, ahogyan azt a Szentháromság a világ teremtésének pillanatában elrendelte. Anyámat isteni hatalmam erejével ruháztam fel, és a Szentháromság mindegyik Személye megáldotta Öt.»⁸ „Szeplőtelen Édesanyám, a Világ Királynője és a ti Győztes Királynőtök, nem Magyarország területét kívánja kibővíteni, határait rendezni, Ő most azt kívánja és akarja, hogy a magyar nép Öt jobban megismerje és szeresse. Ezt a népet Ő Szeplőtelen Szívére akarja ölelni, mert az Ő Szíve a legbiztosabb út, amelyen **Hozzám, Isten Fiához** juthatnak. Mert életük és üdvösségük Én vagyok. Ismét mondom, örüljétek, imádkozzatok és bízzatok!»⁹ Természetes észjárással nehezen hihető, hogy a magyarság felemelkedését bármi jobban segítheti az országhatárok helyreállításánál. Az Úr Jézus közlését megerősíti, körülírja és ide vonatkozóan is örömmel, imára és bizalomra szólít: „Akkor lesz felismerhető az emberek megtérése, az életek rendezése, **amikor a féltág meglesz. Akkor fog történni, amit most várunk... a kápolnát külföld fogja felépíteni...** Úgy tudom, végül nem kerül nagy harcba. Ez Isten műve... Itt nem tudnak mit megakadályozni. Öröktől fogva eltervezte. El fogja érni. Senki nem fogja tudni megakadályozni... Budapest legszebb és legszentebb része lesz a Szent Anna-rét a Világ Királynője Engesztelő Kápolnával»¹⁰

A Szűzanya gyergyószentmiklósi könnyezésének körülményeivel kifejezett Isten akarata szerint a gyergyószentmiklósi Egység Királynője Engesztelő Szolgálat lelki misszióként éli a feledésbe merült keleti keresztény magyar egységes létszemléletet, hirdeti az elismert – mindenekelőtt magyar vonatkozású

8 Mária Natália nővér: Regina Mundi Victoriosa, Two Hearts Books & Publishers 2000., California-Budapest. VIII. fejezet: Legújabb égi Üzenetek – kivonatos idézés

9 Mária Natália nővér: Regina Mundi Victoriosa – Two Hearts Books & Publishers 2000., California-Budapest, VII. fejezet, Világcsapás. A világ eljövendő sorsa – kivonatos idézés

10 Engesztelők nyilatkozata a Szent Anna rét ügyéről (<http://engesztelok.hu/engesztellessel-kapcsolatos-irasok/engesztelk-nyilatkozataa-szent-anna-ret-uegyerl>)

– máriás engesztelő karizmák egységét, valamint egyszerre «otthoni» és «külföldi» szerény tényezőként kéri a Magyar Engesztelő Kápolna felépítését és Oroszország felajánlását a Szűzanya kéréseinek megfelelően. A külföldön elismert, szintén magyar Szereteláng Mozgalom vezetőinek magyarországi jubileumi szervezése hozta meg a jóváhagyást az „otthoni” több évtizedes megaláztatás után. Azonban a Második Isteni Személynek is meg kellett tapasztalnia: „A prófétának csak a saját hazájában és házában nincs becsülete.” (Mt 13,57b) Paradox módon Isten akarata az előljárók általi közvetlen elutasítása közvetlenül elősegítheti bizonyos karizmával megajándékozott igazodását Isten akarata legfinomabb részleteihez, ami lényegében megnyitja a valóban Isten akarata szerinti profétikus megoldások imádságos megérlelését. Isten mindig komolyan veszi az embert, ezért érett döntést vár el tőle, aminek alapfeltétele, hogy Isten meghagyja az embernek a szabad választás lehetőségét. Tehát Isten a saját akarata kiszolgáltatja az ember szabadon hozott döntésének, amivel eleve saját kérését elutasíthatónak nyilvánítja. Ez első látásra meghasonlásnak tűnhet, de valójában az Üdvtörténet megannyi helyzetéhez hasonlóan hirdeti, hogy Isten ügyében valódi megoldás csak és kizárólag Isten eszközeivel érhető el. A hitelesített magán-kinyilatkoztatások elfogadására ugyan nem kötelezhető senki, de azok később nem utasíthatóak el, mint nem hitelesek, hiszen Isten változhatatlan, legfennebb változatlan akarata megvalósulása megelőző mindentudása szerint más forgatókönyv része. Isten mindenhatósága saját örök teremtő terveit az ideális A-forgatókönyvön kívül A', B, B', C, C', stb. változatokkal is célra vezetheti, csak az a kérdés, hogy aki(k)re adott terv(ek) szolgálata bízott, teljesíti(k)-e azokat, s ha igen, mely változat szerint? Minthogy «a Lélek ott fűj, ahol akar» (Jn 3,8), a Szentlélek változatos formákban adhat ihletést az időbeli valóságok emberi együttműködéssel történő bontakozásához.

Az eddigiek alapján több lényeges következtetést kell levonnunk: 1. Az Engesztelő Kápolna előírás szerint megalkotott földi ikonja előtt imádkozók érintkezhetnek az Engesztelő Kápolna Isten Örök Tervében valóságosan létező ösképeivel, amit Isten kegyelméből spirituálisan át is hozhatnak a természet rendjébe; 2. A Szűzanya és az Úr Jézus kinyilatkoztatásai szerint az Engesztelő Kápolnába a Szűzanya Királynőként alászállhat kegyelmeivel, ami lényegében a Szűzanya Kegyelmi Uralmának Trónusává minősül. Az Engesztelő Kápolna felépítése így a Királynő Trónfoglalásának feltétele, ami által beteljesedik Mária Országának Isten akarata szerinti rendeltetése; 3. A Szűzanya éppen azért nyilatkozathatja ki Natália nővérnek, hogy az Engesztelő Kápolna felépítése az ismertett feltételek mellett végül nem fog ellenállásba ütközni, mert az ikon-teológiából megismert „ösképe” adott, és a Szentírás vonatkozó helyei szerint is előbb spirituálisan magunkból felépíthetjük a Szentlélek templomainak élő köveiként az Engesztelő

Kápolnát. „Aki hallgatja szavamat, és tettekre is váltja, az okos emberhez hasonlít, aki sziklára építette a házát.” (Mt 7,24) „Őhózzá járultatok, az élő köhöz, amelyet – bár az emberek elvetettek – Isten kiválasztott és megbecsült, és magatok is, mint élő kövek, épüljete lelki házzá, szent papsággá, hogy Istennek tetsző lelki áldozatokat ajánljatok fel Jézus Krisztus által.” (1Pét 2,4-5) „Akinek építménye megmarad, jutalomban részesül. De akinek műve elhamvad, az kárt vall. Maga ugyan megmenekül, de csak mintegy tűz által. Nem tudjátok, hogy Isten temploma vagyatok, s az Isten Lelke lakik bennetek?” (1Kor 3,14-16) Tehát a Világ Győzelmes Királynője Engesztelő Kápolna egyrészt a feltételek teljesítése mellett megakadályozhatatlan, másrészt a kegyelemből létrehozott spirituális felépítménynek az anyagvilágba áradva fizikailag is láthatóvá kell lennie!

Szűz Mária Országának Mennyei Ősképe Isten Örök Tervében várja a róla mintázott Szűz Mária Országa-ikon földi megalkotását, amelyet a Melkizedek-rendi Örök Főpap a Mindenség Királyához méltó adományként az Égi és Földi Egység Királynője számára Országló Trónussá változtat. Az ikon-teológia értelmében Mária Országa-ikon előtt imádkozók számára megfelelő hitbeli hozzáállás esetén érvényesül a Szűzanya Kegyelmi Uralma, mivel az ikonban megjelenített mennyei ősképhez Isten által társított kegyelmek is aktualizálódnak. A Mária Országa ikonkompozíció ötvözi a Szűzanya Egység Királynője és a Khakhul-i zománc-ábrázolásait: az Egység Királynője-ikonból „kilépő” Szűzanya ciprusfák közötti trón előtt áll, lábaival a „Szent Korona Országát” megjelenítő alakú zsámolyon szétzúzott fejű kígyóra tapos; a Szűzanya bal karján az oltalomért Hozzá bújó Gyermek Jézus. Az Egység Királynője-ikon **2** angyala a szenvedés eszközeit, annak keretén kívül másik 2 angyal a Szent Koronát és az Engesztelő Kápolnát tartják. A Mária Országa-ikonba szerkesztett gyergyószentmiklósi Egység Királynője-ikon arra figyelmeztet, hogy amint az illetékes egyházi elöljárók politikai konformizmusból figyelmen kívül hagyják a gyergyószentmiklósi ikon-könnyezést, éppúgy ma az Egyházban a világi érdekeknek alárendelt szekularizáció és szubjektivitás diktatúrája dühöng, amelyek ellenszere Isten objektív hatalma iránti alávetettség igénylése és terjedésének elősegítése. A Mária Országa-ikon mindenekelőtt azt fejezi ki, hogy az Úr Jézushoz hasonlóan az Atya iránti engedelmisség gyümölcseként az elkerülhetetlen szenvedések után a Szűzanya segítségével mi is elnyerhetjük a Mennyei Koronát, és csak rajtunk áll az engedelmisség vagy az engedetlenség választása, azok következményeivel együtt.

Isten bizonyos teremtett valóságokról úgy rendelkezett, hogy azok örök terének lehetőségi állapotából teremtmények általi meghirdetéssel válnak a világba áradó teremtő cselekvéssé. Nem szavakkal történő ismertetés ez, hanem Isten Teremtő és Újjáteremtő Igéjének működése, ami által egy adott teremtett valóság

időbeli kezdetét veheti – amint Gábrriel arkangyal meghirdette az Isten-gyermek embergyermekként születését, Keresztelő János meghirdette a Messiás fellépését, az Úr Jézus meghirdette Isten Országát, saját Kereszthalálát, az angyalok meghirdették az Úr Feltámadását, vagy az Egyház a pápák által Jubileumot és búcsúkat hirdet meg. A meghirdetés hatalma érvényesül a Szentlélek és az együttműködő szolgálatvégző közös műveit képező karizmák esetében is, amelyek a Kairoshban történő felismerés és befogadás utáni kimondás által kezdenek működni a Kronosshban. Mi más maradt, mint a Világ Győzelmes Királynőjét meghívni, foglalja el Trónusát, Isten Dicsőségére meghirdetett Szűz Mária Ikon-Országával bevezetni Szűz Mária Kegyelmi Uralmát?!

B. Dombi Attila

Részlet a Szereteláng Naplóból (1)

1962. április 10.

„Kedves kármelita kislányom! Ne aggódj amiatt, hogy ügyem miképpen jut érvényre, Én együttműködök a kiszemelt lelkekkel. Te csak légy jó! Tudod, milyen az igazi kármelita? Alázatosan elrejtve éli Velem egyesülve a szemlélődő életet. Erre törekedj, fékezd a nyelvedet, óvakodj a fölösleges beszédttől. Kis kármelitám, irántad való szeretetem határt nem ismer. Tudod, milyen boldog vagyok, hogy az általam felkínált áldozatokat elfogadod? /És oly gyengéd szavakkal mondta ezeket./ Tarts ki Velem! Mily boldogság ez Nekem!... *Kívánj Nekem sok lelket, hogy kioszthassam kegyelmeimet!*”

Egy alkalommal, amint Eléje borultam, így szólt:

„Tudod, milyen szívszorongva vártalak? Látod, milyen egyedül vagyok, és ha te nem jönnél, akkor egészen árva lennék. Leánykám, te is árva voltál, ugye, milyen szomorú ezt érezni?” Majd tovább beszélgetett és tanítgatott: „Mindig kérlek, ne aggódj, hogy csak kis dolgokat tudsz tenni, mondom, maradj egészen kicsinek. Tudod, mit fogunk csinálni? Te fogod Nekem adogatni a mozaikköveket, amit összegyűjtögetsz napközben, Én majd összeillesztem szín és forma szerint, és ha elkészült, hogy fogsz majd csodálkozni, hogy milyen mesterművet alkottam belőle. De látod, Én hiába vagyok művész, ha te nem gyűjtögeted össze, Én nem tudok mesterművet alkotni belőle.” És hangja valósággal esengett felém.

Egy alkalommal így szólt: „Leánykám, Én most be fogom az idődet osztani. Ezt már elkezdtem egyszer veled, ugye, tudod, csak még több mindent akartam programodba beiktatni, azért halasztottam el eddig. Gyere, ha van időd. Ha sok,

csak szólj, légy szíves. Az akarat a tiéd, Én azt nagy tiszteletben tartom. Nekem az esik jól, ha önként adod át Nekem.”

Hétfő:

A szenvedő lelkek napja. Minden mozdulatodban legyen benne a megsegítésük utáni vágy. Óhajtsd Velem egyesülve, hogy színem látására jussanak. A szigorú böjtöt és az éjszakai virrasztást is ajánld fel értük.

A szigorú böjtöt, melyet most kérek tőled – ezt a kérésemet nemcsak hozzád intézem –, hozd majd nyilvánosságra, és mondd el Szívem kérését a többi közléssel együtt. Aki a hétfői napot megtartja szigorú böjttel, az minden alkalommal egy papi lelket szabadít ki a szenvedés helyéről. És ha ezt a böjtöt megtartjátok az elhunyt papi lelkekért, az a halálának nyolcada alatt abban a nagy kegyelemben részesül, hogy kiszabadul a tisztítóútból.¹¹ Ez Édesanyánk kérése is, Ő Szeretelángjára hivatkozva lekötelez Engem erre.

Kedd:

Ez a nap a családotért felajánlott nap legyen. Végezz helyettük annyi lelki áldozást, ahányan vannak. Ajánld fel őket egyenként Édesanyánknak, Ő védelmébe veszi Őket. Ezen az éjjelen a virrasztó imát is értük ajánld (fel). /Én sajnos mélyen alvó vagyok./ „Uram, és ha nem tudok felébredni?” „Majd Én segítek ebben is. Ha valami nehéz, csak szólj a Szent Szűznek bizalommal. Ő is sokat virrasztott imádságban, és tudod, leánykám, a családotért nagy felelősséggel tartozol. Most is neked kell őket különös gonddal Hozzám vezetni, mindegyiket a maga módján, mert igen különbözőek. Kegyelmeimet szünet nélkül óhajtsd számukra. Együtt fogunk működni, de a te erődet igénybe kell vennem. Legkegyesebb pártfogódat ne felejtse el. Őt is kérd mindennap, Ő is örömmel segít, és így nyert ügyünk lesz.” /Szent József a pártfogó./

Szerda:

A papi hivatások napja. Kérj tőlem sok buzgó lelkű ifjút. Amennyit csak kérsz, annyit kapsz, mert sok ifjú lelkében ott él a vágy, csak nincs, aki kisegítse belőlük,

hogy felszínre jusson lelkük vágyának teljesülése. Ne légy kislelkű, a virrasztás imádsága által bőséges kegyelmet eszközölhetsz ki számukra.

Csütörtök:

Az Oltáriszentség engesztelésére szenteld, és aznap négy órát tölts szent színem előtt. Különösen nagy áhítattal imádj és engesztelj az Engem ért sok megbántásért. A szigorú böjtöt ajánld fel a tizenkét papi lélekért. Az éjszakai virrasztást is értük ajánld fel. Merülj el kínos haláltusám vérrel verejtékező szenvedéseiben. Sok lelki erőt fogsz ebből meríteni.

Péntek:

Szíved egész szeretetével merülj el kinszenvedéseimben. A reggeli ébredésnél gondold át, hogy a borzalmas éjszakai kínok után mi várt Rám egész nap. Munkád közben is szemléld végig az egész keresztutat, melyen nem volt megállás egy percre sem, a végletekig kimerülve hajtottak a Kálvária hegyére. Sok mindent szemlélhetsz, kis kármelitám. Én igazán a végletekig mentem értetek. Azért mondom, *semmit sem vihetsz túlzásba Értem*. 12 órától 3 óráig imádd Szent Sebeimet. A böjtöt lehetőleg így tartsd meg Szent Testem keresztéről levétele idejéig. Ezen a napon is a virrasztó imádságot a tizenkét papi személyért ajánld fel. Leányom, áldozatvállalásod a kegyelmek még nagyobb bőségét fokozza lelkedben.

Sombat:

A mi Édesanyánk napja. *E napon különösen tiszteld meg Őt, még több gyengésséggel*. Tudod, Ő a Kegyelme Anyja. Óhajtsd, hogy a földön is úgy tiszteljék, mint a mennyben az angyalok és a szentek sokasága, és kérd a haldokló papi lelkek számára a jó halál kegyelmét. Erre ajánld fel napodnak minden pillanatát. Tudod, milyen nagy jutalmad lesz ezért? Az égben a papi lelkek könyörögni fognak érted, és a Szent Szűz is várja lelkedet halálod óráján. Az éjszakai virrasztást is erre a célra ajánld fel.”

Vasárnapra az édes Üdvözítő semmi programot nem adott.

Ezek a beszélgetések körülbelül július hónapban történtek, de azt nem tudom pontosan, hogy hanyadikán.

(*Szereteláng Lelki Napló I. Füzet, 37–40. o.*)

¹¹ A Naplóban több helyütt szerepel a tisztítóútból való kiszabadulás lehetősége a Szereteláng által. (Az erre vonatkozó teológiai magyarázatokat lásd a teológiai értékelés 6.6.1. pontjában). Ezen a helyen a Lelki Napló egy előző, kivonatos kiadása is szükségesnek tartotta, hogy magyarázatot fűzzön a szöveghez, amely magyarázat így hangzik: „Feltéve, hogy a kegyelem állapotában halt meg. Egy beszélgetés alkalmával Erzsébet a következőket mondta: »A naplóban több helyen, ahol a szenvedő lelkek kiszabadulásáról van szó, mindannyiszor oda kellett volna írnom: Ha a kegyelem állapotában halt meg. Mivel ezt akkoriban teljesen magától értetődőnek véltem, feleslegesnek tartottam megjegyezni.«”

Mindenek Uralkodója!

Ki leküldöd a világosságot és szétárad, ki fölkelted a napot az igazakra és igaz-talanokra, a gonoszokra és a jókra, ki földrítetted a hajnalt és bevilágítod az egész földkerekséget: világosítsd meg szívünket is!

Add nekünk malasztodat, hogy a mai napon tetszésedre lelhessünk, megőriz-zük magunkat minden büntől, minden gonosz cselekedettől, s óvj meg minket minden nappal repülő nyíltól, s minden ellenséges erőszaktól, a mi szeplőtelen Nagyasszonyunk, az Istenszülő, a te udvaraidban neked szolgáló égi erők, és az előtted öröktől fogva kedves összes szentek imái által! Mert hozzád méltó, hogy megkönyörülj rajtunk és üdvözíts benünket, Istenünk! És mi neked dicsőítést zen-günk, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor és örökkön-örökké! Ámen.

(Emeljük föl szívünket! – Görög katolikus imakönyv, 2000.)

***

Valóban méltó dicsérni téged, Istenszülő, a bologságost és szeplőtelen, és a mi Istenünknek anyját. Ki a keruboknál tiszteltebb, és a szeráfoknál hasonlítha-tatlanul dicsőbb vagy, ki az Istent, az Igét sérülés nélkül szülte, téged, valóságos Istenszülő, magasztalunk!

(Emeljük föl szívünket! – Görög katolikus imakönyv, 2000.)

***

Tiszteletreméltó Mindszethy József bíboros!

Te nehéz időkben vezette hazánk Egyházát. A sok üldöztetéstől nem retten-tél meg, hanem felnőttél feladatodhoz, és tisztán, becsülettel vállaltad a vele járó megpróbáltatásokat. A börtönben is kitartottál hited mellett, a legnehezebb körülmények között is. Lángoló hitben megélt életed révén biztosan tudhatjuk, hogy a mennyországba jutottál.

Kérjük közbenjárásodat, hogy jelen megpróbáltatásaink, a külső és belső táma-dások közepette – példát követve – mi is ki tudjunk tartani a hitben, és hazánk engesztelőivel együtt Isten dicsőségét tudjuk előmozdítani nemzetünk körében. Közbenjárásodra kérjük, hogy Nagyasszonyunk, a Boldogságos Szűz Mária bo-ritson be minket védő palástjával, szent angyalai segítségével oltalmazzon, erősít-sen és vezessen minket a hit védelmében végzett cselekedeteinkben. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Ámen.

Jánossy Gábor

Mária- kegyhelyek

Vác, Hétkápolna

A váci püspökséget még Szent István király alapította, maga a város azonban I. Géza király korából származik. Ő építtetett templomot valahol a mai Géza király tér helyén a Boldogasszony tiszteletére, amikor 1074-ben, a mogyoródi csatában, döntő győzelmet aratott Salamonon. A templom körül kialakult településnek is ő adott nevet, egy környékbeli szentéletű remetéről, Vácról nevezte el. A király mogyoródi győzelmét öccse, László herceg, a későbbi Szent László király, egy látomása alapján megjövendölte. A látomás helyén Szent Péter apostol tiszteletére építettek templomot. Ez a templom volt a mai Vác-Hétkápolna elődje.

Szent Péter temploma a török időkben teljesen elpusztult. Hollétére csak a köze-lében lévő gyógyvizű forrás emlékeztetett. A török kiűzése után, 1690-ben, ennek a forrásnak közelében helyezte el egy váci asztalos mester fogadalmi ajándékát – a Szűz Máriát a kis Jézussal ábrázoló képet – hálából azért, hogy ő és családja meggyógyult egy súlyos betegségből. A „Kuti Boldogasszony” képéhez hama-rosan megindult a zarándoklat. A kép előtti imameghallgatások és csodák hírére egyre többen keresték föl a helyet. A nagyarányú zarándoklatok hatására építette föl 1714-ben gróf Kollonich Zsigmond váci püspök a mai kápolna elődjét, és ezt Migazzi Kristóf püspök, későbbi bécsi érsek, a XVIII. század közepén kibővítet-te. A templomot Mária nevére szentelték föl, és a kegyképet föltárára helyezték.

A selyemre festett, az Árpád-korból származó máriavölgyi kegyszobrot min-tázó kép ismeretlen magyarországi művész alkotása. A történelmi Magyarország Pozsony megyéjében lévő Máriavölgy pálos kolostorát és templomát Nagy Lajos király alapította 1377-ben. Csodálatos fa-kegyszobrának alkotója ismeretlen. A hagyomány szerint a szobrot Szent Gellért püspöknek egy remetetársa faragta még Szent István király életében, 1030-ban, művészet-történészek szerint egy XIII. századi, ismeretlen magyarországi mester készítette. A kép ülő Boldogasszonyt – királynét, Napba öltözött Asszonyt – ábrázol. A koronás Szűzanyának bal karján ül ugyancsak koronás gyermeke, jobb kezében országalmát tart. A holdsarló az

alatta lévő lángnyelvekkel együtt a textilruha része. A három lángnyelven és a holdsarlón a Salve Regina antifóna befejező fohásza olvasható: O clemens, o pia, o dulcis Virgo Maria! (Ó irgalmas, ó kegyes, ó édes Szűz Mária!)

A kápolnához vezető út mellett Virth Ferenc váci kanonok állíttatta fel 1769-ben a Mária hét örömét és hét fájdalmát ábrázoló képoszlopokat. Ezekről kapta a kegyhely a Vác-Hétkápolna nevet.

A zarándokok ezeknél a kis „kápolnáknál” emlékezhetnek hitünk főbb ágazataira: Jézus fogantatására, születésére, a napkeleti bölcsek látogatására, Jézus mennybemenetelére, a Szentlélek eljövételére. Mária fájdalmairól elmélkedve fölidézhetik Simeon jövendölését, az Egyiptomba való menekülést, a tizenkét éves Jézus keresését, Mária találkozását a keresztjét hordozó Jézussal, Jézus keresztre feszítését, a keresztről való levételét és sírbatételét.

A főoltáron lévő kegykép körül üveg alatt ezüst és más fogadalmi ajándéktárgyak sokasága látható annak bizonyosságául, hogy milyen sok imameghallgatás, csodás gyógyulás történt a Hétkápolna Boldogasszonyának közbenjárására. 1880-ban egy özvegyasszony leánya gyógyult meg itt vakságából. Hálából rendkívüli ügyességgel saját hajfűrteiből egy Szentcsaládot ábrázoló képet készített. 1885-ben egy másik vak, egy igen előkelő asszony gyógyult meg vakságából a forrás vizétől. A sok szív, láb, kéz, csecsemő és egyéb, gyógyulást tanúsító fogadalmi jegy mellett néhány hajóforma is van a fogadalmi ajándékok között. Ez mutatja, hogy a váci Szűz Mária a dunai hajósoknak is segítsége.

A kegyhely fő búcsúja Mária nevenapján (szept. 12.), illetőleg az azt követő vasárnapon van. A búcsú napján a közeli és távolabbi környékből zarándokok ezrei keresik föl a kegyhelyet. A zarándokok egy része éjjel a kápolnában virraszt. Éjfélkor kisebb csoportok gyertyás keresztúti ájtatosságot végeznek. Sok búcsús merít a templom melletti ősi forrás vizéből, és a vizet orvosságként viszi haza otthon maradt szeretteinek.

K.D.

Mária kicsinyei

Személyes gondolatok a Máriás Mozgalomban

Hogyan tovább?

Nehéz megválaszolni. Valóban nagyon nehéz „okosnak és bölcsnek” lenni, helyesen dönteni a mai körülmények közepette. Ha az egyszerű hívőnél okosabbak, bölcsőbbek, tanultabbak, műveltebbek, vagyis az illetékesek (hivatalos hierarchia – papok, püspökök), példáját, magatartását vesszük alapul, minden leegyszerűsödik, hagyjuk rájuk – **az illetékesekre** – ne kontárkodjunk bele. **De sajnós, korunkban már egyre kevésbé ilyen egyszerű a megoldás**, amióta a Sátán füstje behatolt a Katolikus Egyházba – ahogy Boldog VI. Pál pápa már az ő idejében megmondta. Egyre bonyolultabbá válik a helyzet, mert – a fehér és fekete, jó és rossz, erény és bűn, a búza és a konkoly, az igazság és a hazugság – a megtévesztés, nagyon összekeveredett, és ez így is fog maradni az aratásig (a Második, dicsőséges eljövételig), az Úr tanítása szerint.

Ezt tapasztalhattuk meg a család témájú püspöki színódus alkalmával. Püspök püspök ellen, bíboros bíboros ellen, bíboros pápa és pápa bíboros ellen támadt. Teljes megosztottság volt. A hivatalos közlemények azt sugalmazták, hogy a liberális erők vannak odabenn túlsúlyban, de a püspökök nyilatkozatai alapján egyértelművé vált ennek ellenkezője. Ilyenkor lehet-e hitelesnek nevezni a hivatalos katolikus sajtót? Ha nem, akkor már nagyon nagy baj van. És itt élesedik az előbb felvetett kérdés, kinek lehet hinni? A búza és konkoly oly mértékben és olyan ügyesen keveredik, hogy kinek lehet hinni?

Nyilván aki eddigi életével nyilatkozataival, cselekedeteivel, írásaival bizonyított a hit védelmének küzdelmében, annak a nyilatkozata sokkal nagyobb súllyal fog bírni a bizonytalan vagy negatívnak ismert előéletű emberekhez (püspökhöz, bíborosokhoz, hívőkhöz) képest.

Ez a kettősség látszik a „Nagy figyelmeztetés” néven elhíresült üzenetcsokorral kapcsolatban is. Az üzenetekkel kapcsolatban a hivatalos katolikus sajtó csak egyetlen teológus (Mirawalle) véleményét hozta le (egy-egy mondatot, mozzanatot kiemelve támadja az üzenetek egészét), és arra épít a hivatalos katolikus

vélemény mindent mindezidáig. Pedig az ő véleményét egy Bowring nevű másik teológus tételesen cáfolta lépésről lépésre, miközben Bowring bevallja, hogy rendszeres olvasója az üzeneteknek, tehát első kézből vizsgálja azok hitelességét is. Ezt a véleményt azonban nem hozta le a hivatalos katolikus sajtó. A Tengernek Csillaga folyóirat 2014 évi május-júniusi száma mellett egy külön lapon lehetett találkozni a „Két teológus véleménye” című anyaggal, mely mindkét teológus véleményét egymás mellett ismerteti. Kinek higgyen ilyen esetben az ember?

Nem csoda, ha ilyen belső ellentétek tapasztalása mellett a hitehagyás olyan méreteket ölt a templomba járó emberek között is. A hívek ilyen média, ilyen katolikus média mellett egyre inkább magukra vannak hagyva, hogy próbálják kideríteni az igaz híreket, hogy a lehető legkevésbé tévelyegjenek hitükben. De ugyanakkor nem tudják, hogy a megkülönböztetés karizmáját hogyan lehet elérni. Azt sem tudják, hogy azért küzdeni kellene, mert ma már – ezek után – nagyon meg kell gondolni, hogy melyik papra, melyik hírforrásra lehet ráhagyatkozni lelki nyugalommal. Mert magyarázni, magyarázkodni sokan tudnak, igen sokan alap információk nélkül is tökéletesen tudnak magyarázni, magyarázkodni. A szabadkőművesség, és az egyházi szabadkőművesség nagy megtévesztésének idejében vagyunk – ahogy ezt érinti Sóti János atya lelkigyakorlatos beszéde, melyet a Tengernek Csillaga 2014. november-decemberi lapszámában olvashatunk.

Az igazi, belső, mélyreható megújulás helyett a felületes, külsőséges, a világgal megalkuvó, lepaktáló „párbeszédet” folytató Hamis Egyházzá alakul egyre inkább Egyházunk – ahogyan a Kék könyvben le van írva. Az Egyházunkban látható jelek, tények és a körülöttünk zajló események igazolják, hogy beléptünk a próféciák, a jövődölések beteljesülésének idejébe, most már csak az események kibontakozását kell higgadtan és Istenben vetett nagy-nagy bizalommal és hittel fogadni, és összeáll a kép annak, aki látni és érteni akar.

Az Úr Jézus nyilvános működésekor mindenkinek felkínálta a lehetőséget tanításának és életpéldájának elfogadására, követésére, de végül is apostoloknak csak azokból tudott választani, akik válaszoltak felhívására, figyeltek Rá és elfogadták mint megígért Messiást, igyekeztek magukévá tenni tanítását, hogy milyen eredményesen, ez csak utóbb derült ki, amikor az események eldurvultak, keresztre feszítésével tetőzött. Júdás elárulta, Péter megtagadta, csak János tartott ki, ő is csak a Szűzanya kezét fogva vált képessé arra, hogy legyőzze félelmét, zavarodottságát és hűségének bizonyuljon fiatal kora ellenére, jelesre vizsgázott, helyben jutalomban is részesült, „Nézd, az anyád”! (Jn 19, 27b).

Egyre több jel, esemény mutat abba az irányba, hogy mi vagyunk az utolsó idők nemzedéke. A Katolikus Egyház Katekizmusa az utolsó időkről írja, hogy az Egyház utolsó **próbatétele egy vallási megtévesztés által fog megtörténni!**

Mindenkinek személyesen kell ebben a megtévesztésben helytállnia! Ez nagyon súlyos lesz sokak számára, ha nem készülnek fel rá. Az okos és balga szüzekhez lehet mérni ezt. A balga szüzek felkészületlenek voltak, és ki lettek dobva (a pokolba jutottak – mert az van a mennyország zárt ajtaján kívül) minden jószándékuk, minden elkésett igyekezetük ellenére. Mert akkor már késő volt!

Pedig a balgák is várták a Völegényt, de nem voltak megfelelően elő és felkészülve, sorsuk véglegesen megpecsételődött, kívül rekedtek, mert az ajtó bezárult. Legyünk őszinték, máma igazán hányan hiszünk a második, dicsőséges eljövételben, és abban, hogy **mi vagyunk ez a nemzedék? Jól fel vagyunk készülve Urunk fogadására? És arra, hogy előtte megjelenik az Antikrisztus, és uralkodik. Fel vagyunk rá készülve? Kapunk hozzá elég információt és támogatás hogy fel legyünk készülve?** Válaszoljon ki-ki saját meggyőződése szerint, elsősorban önmagának, de ne feledjük, előbb nagyon komoly és kemény esemény sorozatnak kell megtörténniük.

Neumann János nagy matematikusunk mondása alapján nyugodtan mondhatjuk, hogy ha esetleg nem igaz az, hogy mi vagyunk ez a nemzedék, de úgy készülünk, mintha igaz volna, maximum a hitünk lesz erősebb. De ha mégis igaz és nem készülünk rá, akkor biztos, hogy nagyot tévedünk, jó eséllyel kerülünk a hirtelen fordulatok révén a pokolba. Gondolkozzunk el, hogy érdemes-e fáradni egy ilyen jellegű felkészüléssel – ima, lemondás, böjt, szentségimádás stb. tudatos vállalásával, felajánlásával az eddigi hitéletünk, hitgyakorlataink felett, azok bővítéseként. Vagy maradunk a „langyos lábvizben”, mely az előbb leírtak alapján is jól láthatóan legnagyobb valószínűséggel, minden jószándék, és Isten irgalmában való reménykedés mellett és ellenére szinte biztos, hogy a pokolba visz. Vigyázzunk, készüljünk, amíg nem késő!

Ilyen időkben nem hogy lehetőségünk, de egyenesen kötelességünk is magunkban vizsgálni papjainkat, püspökeinket, bíborosokat, pápát (pápákat), hogy szavuk, cselekedetük igen-igen, nem-nem vagy egyéb. A pletykázkodás valóban nem kedves az Istennek, de a tiszta, hitbeli mérlegelés viszont elvárt kötelességünk. Csak így van esélyünk felismerni azt, hogy hitbeli vezetésben, vagy megtévesztésben van-e részünk. Sajnos sokaknál tapasztalhatjuk, hogy nem használnak egyértelmű kifejezéseket, keverik az igazságot a féligazsággal és a csúsztatással, esetleg egyetlen beszédben kétféleképpen foglalnak állást ugyanarról – kicsit a konzervatívnak is és kicsit a liberálisnak is... Vigyázzunk, figyeljünk, mérlegeljünk, és ezt beszéljük meg hívő társainkkal! Annak ellenére, hogy erről le akarnak beszélni minket egyesek – a pletykázkodásra hivatkozva. A higgadt mérlegelés nem pletykáldokás! Ezekről higgadtan, tisztán, amennyire lehet tényszerűen beszéljünk, beszélgetnünk kell, mert „vétkesek közt cinkos, aki néma” – ahogy a

magyar közmondás mondja. Ne sodródjunk cinkosságba, mert az nem kedves az Istennek!

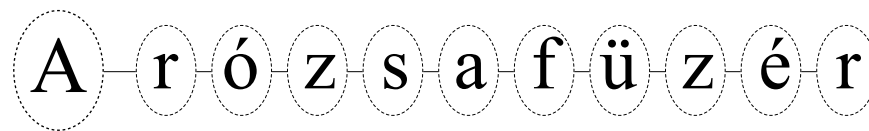
Sajnálatos tény, hogy Selymes atya, aki valóban komolyan körüljárta az üzenetek, a médiumok világát, szépen, kritikusan szemlélve és vizsgálva azokat a Katolikus Egyház tanítása szerint, annak tükrében, már egy ideje nem nyilatkozhat a Mária Rádióban. Az ott elhangzott világos tanításai megjelentek könyv alakban, a Co-Print Kft. nyomdában, 2013-ban, magánkiadásban: **Kitekintés a jelenések világára** címmel. Amikor elbizonytalanodás, kétségek környékeznek, vegyük kezünkbe és törekedjünk megemészteni tartalmát, megbarátkozni a tényekkel, amelyeket megbízható, szavahihető – profi módon – összefüggéseiben vizsgál, elemzi kedvenc témáit a magán-kinyilatkoztatásokkal kapcsolatban. Ne féljünk az ismétlésektől, újra olvasás, hallgatás, a leghatékonyabb ellenszer a kételyek, kísértések leküzdésére.

Én magamnak levontam a következtetést, továbbra is a MPM-MM lelkiesség tagjának vallom magamat, végezzük a rendszeres Cónakulikumainkat, nagy reményeket, hiú ábrándokat nem dédelgetek magamban az Erdély-i MPM-MM, de az anyaországi, Vajdaság-i, a Szlovák MPM küldetésével kapcsolatban sem, majd eljön a színváltás ideje nemsokára, az önök számadása nehezebb lesz, a miénknél. Az alázatos engedelmesség kiváló erény a maga helyén és idején, de a megalkuvás tudtommal súlyos bűnrészesség.

Nem lázítok senkit, csupán kiállok amellett, amit megadatott, hogy felismerem, elhittem, el- és befogadtam szívembe, elmémbe, minden nyomorúságom és semmiségem tudatában. A Tengernek Csillaga folyóiratban a „Mária kicsinyei” rovatnak az alcíme elmarad a továbbiakban, és 2015. január elsejével – eleget téve a hivatalos honlapon leközölt elveknek: www.mpm-hu.org – csak magánvéleményeket közlünk.

Lényeges az idők jeleinek helyes felismerése, és éppen ezért én is úgy gondolom, ideje, hogy nagyon komoly lelki nagytakarításba kezdjek, ima-böjt, ima-vezeklés, ima-virrasztás, elmélkedés-csend, szentségimádás-lelkileg, mert más lehetőségem nincs, most a téli időszak erre nagyon alkalmas a falusi ember számára, nehogy az öt balga szűz sorsára jussak. Más szóval, eljött az ideje, hogy még teljesebb magányba, egyfajta rejtett remeteségbe vonuljak, legalább egy ideig. Amikor majd sokak számára világossá válik, az Antikrisztus fellépésével, valóban a Második, dicsőséges eljövétel nemzedéke vagyunk, és nincs értelme tovább folytatni a struccpolitikát, ki kell lépni a csatatérre és harcolni az Igazság diadalra jutásáért, vagyis a Szűzanya Szeplőtelen Szent Szívének Győzelméért.

Tisztelettel Zakariás Imre. Áve Mária!

Imádságra hívlak benneteket!

„Drága gyermekek! Ma különleges módon hívlak benneteket az imára. Imádkozzatok, gyermekeim, hogy megérthessétek, kik vagytok, és merre kell mennetek. Legyetek az örömhír hordozói és a remény emberei. Legyetek szeretet mindazok számára, akik nélkülözik a szeretetet. Gyermekek, csak akkor leszte minden és tehetek meg mindent, ha imádkoztok, és nyitottak leszte Isten akaratára, Istenre, aki az örök élet felé szeretne vezetni benneteket. Veletek vagyok, és napról napra közbenjárok értetek Fiam, Jézus előtt. Köszönöm, hogy választatok hívásomra.” Üzenet 2014. november 25-én

Múlt havi üzenetében a Szűzanya a szenteket helyezte elénk, hogy megtéré-sünk útján példa és buzdítás legyenek számunkra. Ebben a hónapban pedig olyan üzenettel fordul hozzánk, amelyet már sokszor hallottunk. Ez pedig az imára való meghívás. Az Édesanya ezt ismétli jelenései kezdetétől fogva. A Szűzanya szavaiban Jézus szavai és hívása visszhangzik. Jézus is tanította imádkozni tanítványait, az apostolokban ugyanis felébredt a vágy az imára, amikor látták Mesterüket imádkozni. Az Evangélium elmondja nekünk, hogy Jézus gyakran visszahúzódt magányos helyre azért, hogy imádkozzon. Márk evangélista írja: „Másnap korán hajnalban fölkelt, kiment, és elment egy elhagyatott helyre, hogy ott imádkoz-zék.” (Mk 1, 35) Jézus minden napja fárasztó és megerőltető volt. Még este is vittek hozzá betegeket és megszállottakat. A fárasztó és megerőltető nap után Jézus megfosztotta magát a pihenéstől azért, hogy az Atyával legyen imádságban. Így feltehetjük a kérdést, vajon Jézusnak is kellett imádkozni, Neki, aki oly szoros kapcsolata van az Atyával? Igen, ezt tette. Számunkra tanítás ez. Az emberek ahhoz mennek, aki elmegy, hogy találkozzon az Istennel.

Legyen ez az evangéliumi példa, úgy ahogyan a Szűzanya üzenete is buzdítás a lelkiismeret-vizsgálatra. Milyen helyet foglal el az ima a te életedben? Mennyi időt szentelsz az imára? E kérdésekre válaszolva, megláthatjuk mi fontosabb szá-munkra Istennél?!

Az emberek általában magyarázkodnak, azt mondják, nincs idejük imádkozni, a mun-ka, a különböző aktivitások nem engedik, hogy időt szenteljenek az imára. Általában találunk időt arra, ami fontos a számunkra, amiről azt gondoljuk, hogy nélküle nem

tudunk élni. Ha őszinték vagyunk, el fogjuk ismerni, hogy nem az idővel van a probléma. A probléma a szívben van. A gond azokkal az értékes és értéktelen dolgokkal van, amelyeket első helyre tettünk az életünkben. Amit szeretünk, arra általában találunk időt.

Ha szorongat bennünket a kötelesség, a munka, akkor még több időt kell szentelnünk az imára. Egyébként ki fogunk üresedni, mert nem tudunk adni olyasmit, amivel nem rendelkezünk. Ezért érdemes kérni Attól, aki a szeretetben és a kegyelmi ajándékokban dús gazdag. Szüntelenül kell tanulnunk imádkozni. Az ima szüntelenül előttünk álló feladat. Sohasem lehetünk elégedettek a pillanatnyi imaformánkkal. Sokféle imádság van. A Szűzanya nem imamódszereket tanít, hanem csak azt mondja: szívvel imádkozzatok! Ez azt jelenti: őszintén, alázatban, a szív egyszerűségében imádkozni az Atyához. Isten előtt nem könnyű eljutni a rólunk szóló igazságig. Ezért fontos szüntelenül előrehaladnunk, nem megállni akkor sem, ha az ima idején szárazságot élünk meg. Nem szabad engedni a megállás kísértésének, amikor azt gondoljuk, hogy Isten elrejtőzött vagy eltávolodott tőlünk. Pontosan „Isten eltávolodásának” e perceiben válik imádságunk önzetlenné, megtisztulttá és nem önmagunk, hanem Isten felé fordulttá.

A gyümölcsöző imádság feltételeiről Jézus tanít bennünket. Ő megtért szívet kér tőlünk. Szükséges, hogy kibéküljünk testvérünkkel, mielőtt adományunkat az oltárra tesszük (vö. Mt 5, 23-24), szükséges az ellenség iránti szeretet és az értük való ima, az imádságban való szívbeli megbocsátás (Mt 6, 14-15) és Isten Országának keresése. Megerőltető és kemény, a szív Istenhez való megtérésének útja, amelyen az imádság vezet bennünket.

Ezen az úton vezet bennünket Szűzanya üzenetei által, međugarjei jelenéseinek éveiben. Engedjük meg neki, hogy vezessen bennünket, és így még közelebb kerülhessünk Istenhez, önmagunkhoz és másokhoz.

Imádság

Boldogságos Szűz Mária, Te áldott vagy, mert hittél. Szűz Mária, Te mindvégig, egész életedben hűséges maradtál Fiadhoz. A remény anyja vagy és az is maradtál életed legnehezebb perceiben is. Remény Édesanyja, taníts bennünket imádkozni! Taníts minket, hogy a kétségbeesettek számára az Örömhír és a remény hordozói legyünk. Mária, Szűzanyánk járj közben értünk, hogy el tudjuk fogadni Isten akaratát, és sajátunkként felismerjük fel azt. Te, Széplőtelen Szűz ébressz fel minden szívet, amely elaludt és bezárkózott, hogy megnyíljanak Fiad számára, akiben egyedül ismerhetjük fel életünk titkát és végleges sorsunkat. Add, hogy a megváltás és az élet fényétől ragyogva éljünk, amely soha sem szűnik meg. Ámen.

fra Ljubo Kurtović
fordította: Sarnyai Andrea